Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum IIa

1 Ambients litorals i salins. Hàbitats terrestres

Edició revisada 2018

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum IIa

1 Ambients litorals i salins. Hàbitats terrestres

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
i Sostenibilitat

Edició revisada 2018

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum I
Introducció

Volum IIa
1 Ambients litorals i salins. Hàbitats terrestres

Vol IIb
1 Ambients litorals i salins. Hàbitats litorals
(títol original: Manual dels hàbitats litorals de Catalunya)

Vol IIc
1 Ambients litorals i salins. Hàbitats marins
(en projecte)

Volum III
2 Aigües continentals

Volum IV
3 Vegetació arbustiva i herbàcia
(Vegetació arbustiva)

Volum V
3 Vegetació arbustiva i herbàcia
(Prats i pastures)

Volum VI
4 Boscos

Volum VII
5 Molleres i aiguamolls
6 Roques, tarteres, glaceres, coves

Volum VIII
8 Terres agrícoles i àrees antròpiques

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum IIa

1 Ambients litorals i salins. Hàbitats terrestres

Catàleg dels hàbitats naturals reconeguts en el territori català d'acord amb els criteris establerts pel *CORINE biotopes manual* de la Unió Europea

Edició a cura de:

Jordi Carreras
Albert Ferré
Josep Vigo
Universitat de Barcelona

Autors:

Albert Ferré [AF]
Universitat de Barcelona

Joan Font [JF]
Josep Gesti [JG]
Lluís Vilar [LV]
Universitat de Girona

Antoni Curcó [AC]
Moisès Guardiola
Andreu Salvat

Edició revisada 2018

Edició

* Jordi Carreras
* Albert Ferré
* Josep Vigo

Redacció

* Jordi Carreras
Antoni Curcó
* Albert Ferré
** Joan Font
** Josep Gesti
Moisès Guardiola
Andreu Salvat
* Josep Vigo
** Lluís Vilar

Coordinació científica

* Josep Vigo

Coordinació tècnica

*** Pilar Vendrell

Assessorament lingüístic

Neus Baltrons (català)

Disseny i maquetació

Robert Masip (primera edició)
Lluís Mestres (edició revisada)

Retoc d'imatges

Gràfiques Ortells, S.L.

Impressió

Gràfiques Ortells, S.L.
Empresa certificada amb els sistemes de qualitat ambiental ISO 14001, EMAS i Cadena de Custodia FSC® (número de llicència C079342). S'ha imprés amb tintes compostes d'olis vegetals.

ISBN

978-84-3939-854-7

DL

B 6299-2019

© Generalitat de Catalunya
© Els autors

Aquesta obra està sota llicència de Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0

* Universitat de Barcelona
** Universitat de Girona
*** Departament de Territori i Sostenibilitat, Generalitat de Catalunya

La motxilla ecològica i les dades de la publicació

La motxilla ecològica és la quantitat de material que cal fer servir durant tot el cicle de vida d'un producte. A més del volum de matèries primeres, avaluem la quantitat d'emissions de CO_2 que es generen en la producció d'aquest llibre. Així fem saber al consumidor l'impacte al medi ambient del producte que ha adquirit.

Tiratge

300

Nombre de pàgines

136 interiors més cobertes

Quantitat de paper necessària per a cada exemplar

400 g.

Fibres reciclades

S'han generat els residus i consums totals següents:

	Impressió	Consum de paper
Residus (kg):	13,60	180,00
Consum aigua (litres):	55,6	1800,00
Consum eléctric (kWh):	43,40	1152,00
Emissions C02 (kg):	8,00	600,00
Matéries primeres (kg):	120,00	288,00

MIXT
Paper procedent de fonts responsables
FSC® C079342

El paper d'aquesta publicació té la certificació FSC®. Aquesta certificació de control de la producció paperera garanteix una gestió ambiental, económica i social responsable dels boscos originaris de la matèria primera. La gestió forestal ambientalment responsable garanteix l'aprofitament just dels recursos forestals i contribueix a mantenir la biodiversitat dels boscos. La gestió forestal socialment beneficiosa contribueix a que les poblacions locals i la societat en conjunt gaudeixin dels beneficis de la muntanya i alhora conservin els recursos forestals.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA - DADES CIP

Manual dels hàbitats de Catalunya : catàleg dels hàbitats naturals reconeguts en el territori català d'acord amb els criteris establerts pel CORINE biotopes manual de la Unió Europea. – Edició revisada
Conté: volum 1. Introducció -- volum 2a. 1 Ambients litorals i salins. Hàbitats terrestres -- volum 3. 2, Aigües continentals -- volum 4. 3, Vegetació arbustiva i herbàcia (vegetació arbustiva) -- volum 5. 3, Vegetació arbustiva i herbàcia (prats i pastures) -- volum 6. 4, Boscos -- volum 7. 5, Molleres i aiguamolls ; 7. 6, Roques, tarteres, glaceres, coves -- volum 8. Terres agrícoles i àrees antròpiques
ISBN 9788439393849 (volum 1). -- ISBN 9788439398547 (volum 2). -- ISBN 9788439397410 (volum 3). – ISBN 9788439395553 (volum 4). – ISBN 9788439395560 (volum 5). – ISBN 9788439393801 (volum 6). – ISBN 9788439393818 (volum 7). – ISBN 9788439397427 (volum 8)
I. Carreras i Raurell, Jordi, editor literari II. Ferré Codina, Albert, editor literari III. Vigo, Josep, 1937- editor literari IV. Catalunya. Departament de Territori i Sostenibilitat
1. Biòtops – Catalunya – Catàlegs 2. Ecosistemes – Catalunya
574(460.23)(083.82)

Sumari

1 Ambients litorals i salins

11	**Medi marí**		(Volums IIb i IIc)
13	**Rius de marea, estuaris i embocadures deltaiques**		(Volum IIb)
14	**Plans costaners arenosos o llimosos**		15
	14.1+	Plans costaners hipersalins, sense vegetació vascular o gairebé	16
15	**Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs**		19
15.1	Vegetació pionera de teròfits		19
	15.1131	Salicornars herbacis de *Salicornia emerici*, de sòls salins, llargament inundats, del litoral mediterrani	20
	15.1133	Salicornars herbacis de *Salicornia patula*, de sòls salins, breument inundats, del litoral mediterrani	22
	15.1141	Salicornars herbacis de *Microcnemum coralloides*, de sòls salins, inundables, de les terres interiors àrides	24
	15.1142	Salicornars herbacis de *Salicornia patula*, de sòls salins, inundables, de les terres interiors àrides	26
	15.12	Comunitats herbàcies de *Frankenia pulverulenta, Salsola soda, Hordeum marinum*..., nitròfiles, de sòls salins	28
	15.13	Pradells de teròfits, amb *Sagina maritima*, de sòls poc o molt salins del litoral	30
15.2	Espartinars		33
	15.23+	Herbassars junciformes de *Spartina versicolor*, de vores dels estanys, llargament inundades i poc salines, del litoral	34
15.5	Prats i jonqueres mediterranis		37
	15.51	Jonqueres de *Juncus maritimus*, de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors	38
	15.52	Prats baixos, amb *Hordeum marinum, Carex divisa, Juncus gerardi*... de sòls salabrosos humits	40

	15.53	Prats dominats per plantes carnoses (*Plantago crassifolia*...) o junciformes (*Schoenus nigricans, Juncus acutus*...), de sòls salins, generalment arenosos i poc humits	42
	15.54	Prats amb *Aeluropus littoralis*..., de depressions humides, salines, de les terres interiors àrides	44
	15.55	Prats amb *Puccinellia festuciformis* i *Aeluropus littoralis*, de maresmes i sòls humits, salins, del litoral	46
	15.56	Comunitats de soses i salats anuals (*Suaeda maritima, Salsola soda*), nitròfiles, de sòls salins humits i temporalment inundats	48
	15.571⁺	Comunitats i poblaments de donzell marí (*Artemisia gallica*), de sòls salabrosos poc humits	50
	15.572⁺	Prats d'*Elymus* spp.	52
	15.58	Jonqueres de *Juncus subulatus*, de sòls salins humits	54
15.6	Matollars halòfils		57
	15.611	Salicornars prostrats d=*Arthrocnemum perenne,* de sòls argilosos salins, sempre xops i sovint inundats, del litoral	58
	15.612	Salicornars (matollars d=*Arthrocnemum fruticosum*) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral	60
	15.613	Salicornars d=*Arthrocnemum macrostachyum*, de sòls argilosos fortament salins i moderadament humits	62
	15.6151	Matollars de salat (*Suaeda vera* subsp. *braun-blanquetii*), de sòls argilosos molt salins, temporalment inundats, de les terres interiors àrides	64
	15.616	Matollars baixos d'*Atriplex portulacoides*, de sòls argilosos molt salins, no gaire humits, del litoral	66
	15.618⁺	Matollars de salsona (*Inula crithmoides*), de sòls moderadament salins, no gaire humits	68
	15.63	Matollars de *Limoniastrum monopetalum*, de sòls salins, poc humits, del litoral (delta de l'Ebre)	70
15.7	Matollars halonitròfils		73
	15.721	Matollars amb dominància de *Salsola vermiculata* (siscallars), botja pudent (*Artemisia herbaalba*), barrella terrera (*Kochia prostrata*), salat blanc (*Atriplex halimus*)..., halonitròfils, de sòls àrids de les contrades interiors	74
	15.7231⁺	Matollars de salat (*Suaeda vera*), de sòls nitrificats, molt salins, del litoral	76
	15.7232⁺	Matollars de siscall (*Salsola vermiculata*) i salat blanc (*Atriplex halimus),* halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral	78
15.8	Comunitats d'ensopegueres (Limonium spp.) i espartars halòfils		81
	15.81	Comunitats d'ensopegueres (*Limonium* spp.), de sòls salins, molt secs a l'estiu	82

15.9	Brolles i timonedes ibèriques de sòls guixencs		85
	15.921	Brolles amb dominància de trincola (*Gypsophila hispanica*), de sòls guixencs, de les contrades interiors	86
	15.922	Timonedes amb *Helianthemum squamatum*, de terraprims i sòls compactes, guixencs, sovint amb crosta de guix superficial	88
	15.923	Brolles de ruac (*Ononis tridentata*), de sòls argilosos guixencs	90
	15.924+	Timonedes de *Lepidium subulatum*, de sòls guixencs pulverulents, de les contrades interiors	92

16 Platges arenoses i dunes 95

16.1	Platges arenoses		95
	16.111+	Platges arenoses supralitorals sense vegetació	(Volum IIb)
	16.1111+	Cúmuls de fulles i restes de *Posidonia oceanica* i altres fanerògames marines a l'estatge supralitoral	(Volum IIb)
	16.1121+	Sorres grosses i graves sense vegetació de l'estatge mediolitoral	(Volum IIb)
	16.1122+	Sorres mitjanes i fines sense vegetació de l'estatge mediolitoral	(Volum IIb)
	16.1123+	Cúmuls de fulles i restes de *Posidonia oceanica* i altres fanerògames marines a l'estatge mediolitoral	(Volum IIb)
	16.12	Comunitats de teròfits, amb *Cakile maritima* (rave de mar), *Salsola kali* (barrella punxosa), *Euphorbia peplis, Atriplex tornabenei*..., nitròfiles, de les platges arenoses	96
	16.131+	Argiles terrígenes compactades de l'estatge supralitoral	(Volum IIb)
	16.132+	Argiles terrígenes compactades de l'estatge mediolitoral	(Volum IIb)
	16.133+	Argiles terrígenes compactades de l'estatge infralitoral	(Volum IIb)
16.2	Dunes		99
	16.2112	Dunes embrionàries, amb comunitats obertes d'*Elymus farctus* (jull de platja), *Sporobolus pungens*..., de les platges arenoses	100
	16.2122	Dunes movents, amb comunitats de borró (*Ammophila arenaria*), de les platges arenoses	102
	16.223	Dunes estabilitzades, amb comunitats de *Crucianella maritima*, *Ononis natrix* subsp. *ramosissima* (gavó marí), *Thymelaea hirsuta* (bufalaga marina)..., de les platges arenoses	104
	16.228	Pradells de teròfits (*Medicago littoralis, Vulpia fasciculata, Desmazeria marina*...), de les arenes carbonàtiques de rereduna	106
	16.229	Llistonars (prats de *Brachypodium retusum*) i altres prats secs amb teròfits, colonitzadors d'arenys marítims	108
	16.271	Cadequers (bosquines o matollars de *Juniperus oxycedrus*) de dunes fixades del litoral	110

	16.272	Savinoses (bosquines o matollars de *Juniperus phoenicea* subsp. *turbinata*) de dunes fixades del litoral	112
	16.28	Dunes residuals colonitzades per brolles o garrigues, al litoral	114
	16.2982⁺ + 16.2983⁺	Dunes residuals plantades de pins (*Pinus pinea, P. pinaster*), al litoral	116
16.3	Zones interdunars		119
	16.34	Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus* var. *australis*) i herbassars graminoides de cesquera (*Saccharum ravennae*), de depressions humides de les interdunes litorals	120

17 Platges de còdols 123

17.1	Codolars litorals sense vegetació		
	17.11⁺	Codolars supralitorals sense vegetació	(Volum IIb)
	17.12⁺	Codolars mediolitorals sense vegetació	(Volum IIb)
17.2	Codolars litorals amb vegetació nitròfila de teròfits		123
	17.2	Codolars litorals, colonitzats per comunitats de teròfits rave de mar (*Cakile maritima*), barrella punxosa (*Salsola kali*)..., nitròfiles	124

18 Penya-segats i costes rocoses 127

18.1	Penya-segats i costes rocoses sense vegetació vascular		
	18.111⁺	Penya-segats i roques del límit inferior de l'estatge mediolitoral amb *Corallina elongata*	(Volum IIb)
	18.112⁺	Penya-segats i roques del límit inferior de l'estatge mediolitoral amb *Neogoniolithon brassica-florida*	(Volum IIb)
	18.113⁺	Penya-segats i roques del límit inferior de l'estatge mediolitoral amb *Mytilus galloprovincialis*	(Volum IIb)
	18.114⁺	Penya-segats i roques del límit inferior de l'estatge mediolitoral amb *Ceramium ciliatum*	(Volum IIb)
	18.121⁺	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb *Lithophyllum byssoides*	(Volum IIb)
	18.122⁺	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb *Nemoderma tingitanum*	(Volum IIb)
	18.123⁺	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb *Lithophyllum* cf. *vickersiae*	(Volum IIb)
	18.124⁺	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb *Lithophyllum* spp.	(Volum IIb)
	18.125⁺	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb Ceramials	(Volum IIb)

	18.126+	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb *Ulva compressa*.	(Volum IIb)
	18.127+	Penya-segats i roques de la part inferior de l'estatge mediolitoral amb *Gelidium pusillum* i *Gelidium crinale*	(Volum IIb)
	18.1311+	Penya-segats i roques de la part superior de l'estatge mediolitoral amb *Chthamalus* spp.	(Volum IIb)
	18.1312+	Penya-segats i roques de la part superior de l'estatge mediolitoral amb *Pyropia elongata*	(Volum IIb)
	18.1313+	Penya-segats i roques de la part superior de l'estatge mediolitoral amb *Rissoella verruculosa*	(Volum IIb)
	18.1314+	Penya-segats i roques de la part superior de l'estatge mediolitoral amb *Ralfsia verrucosa*	(Volum IIb)
	18.1315+	Penya-segats i roques de la part superior de l'estatge mediolitoral amb *Polysiphonia sertularioides*	(Volum IIb)
	18.1316+	Penya-segats i roques de la part superior de l'estatge mediolitoral amb *Bangia fuscopurpurea*	(Volum IIb)
	18.132+ (= 11.252)	Tenasses de *Lithophyllum byssoides*, de l'estatge mediolitoral de la Mediterrània	(Volum IIb)
	18.14	Coves i desploms mediolitorals amb *Hildenbrandia rubra* i *Phymatolithon lenormandii*	(Volum IIb)
	18.15	Basses excavades a les roques mediolitorals, permanentment salines	(Volum IIb)
	18.16	Penya-segats i roques de la franja supralitoral, ocupats sobretot per líquens (*Verrucaria*)	(Volum IIb)
	18.17	Basses excavades a les roques supralitorals, de salinitat molt variable	(Volum IIb)
	18.18+	Surgències d'aigua dolça a les roques supralitorals	(Volum IIb)
18.2	Penya-segats i costes rocoses amb vegetació vascular		127
	18.221+	Penya-segats litorals del cap de Creus, amb *Armeria ruscinonensis* o *Plantago subulata*	128
	18.222+	Penya-segats litorals de la costa septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (*Daucus gingidium*)	130
	18.223+	Penya-segats litorals de la costa central i meridional	132

19 Illots i farallons 135

19.1+	Illots i farallons	136

1

Ambients litorals i salins

14

Plans costaners arenosos o llimosos

14.1+ Plans costaners hipersalins, sense vegetació vascular o gairebé

Plans inundables al delta de l'Ebre. J. Llistosella

Camanegre. R. Ramos

Aspecte

Espais costaners plans, desproveïts de vegetació vascular o només amb algunes plantes halòfiles molt esparses, de vegades recoberts d'un llac amb algues microscòpiques i bacteris.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Zona litoral.

Ambients que ocupa
Indrets poc allunyats de la mar, que s'inunden durant certs episodis meteorològics, com ara temporals de llevant i fenòmens de creixa (marees baromètriques).

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Sòls arenosos o llimosos, hipersalins a l'estiu, d'humitat fluctuant.

Component biòtic

	dom.	ab.	sign.	sec.
Mantells microbians				
Diatomees				
Nitzschia...		•	•	
Cloròfits (algues verdes)				
Rhizoclonium...		•	•	
Cianòfits (algues blaves)				
Microcoleus, Gloeocapsa,		•	•	
Calothrix, Schizothrix...		•	•	
Bacteris				
Chlorobium, Chromatium [fotoautòtrofs]...		•	•	
Desulfovibrio [sulfatoreductor]...		•	•	
Plantes vasculars				
Arthrocnemum macrostachyum (cirialera glauca)			•	
Salicornia patula (cirialera herbàcia)				•
Ocells marins i litorals				
Sterna spp. (xatracs)			•	
Larus spp. (gavians i gavines)			•	
Charadrius alexandrinus (camanegre)			•	

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic meridional (delta de l'Ebre).

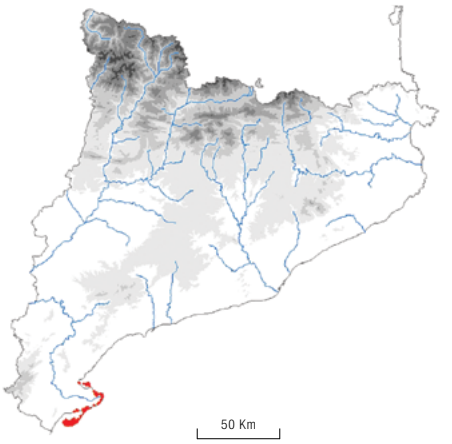

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	1
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1140 Plans costaners arenosos o llimosos, sovint recoberts de mantells microbians.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Mantells microbians dels ambients hipersalins i litorals

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

14a Plans costaners hipersalins, sense vegetació vascular o gairebé.

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment visitat per banyistes i ornitòlegs.

Conservació

Històricament una part important d'aquest hàbitat es va transformar en salines o arrossars. A l'actualitat la principal amenaça és la regressió del delta de l'Ebre, resultat de la manca d'aportacions del riu i de la pujada del nivell del mar. És solcat per algunes infraestructures com ara línies elèctriques i camins.
Les mostres més extenses d'aquest hàbitat es localitzen dins d'àrees protegides, on allotgen importants agrupacions d'ocells marins i litorals. Els mantells microbians que s'hi desenvolupen tenen un gran interès científic perquè presenten similituds amb els ecosistemes més antics de la Terra.

Unitat EUNIS corresponent

A2.2 Littoral sand and muddy sand.
A2.3 Littoral mud.
A2.4 Littoral mixed sediments.

[AC]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.1

Vegetació pionera de teròfits

15.1131 Salicornars herbacis de *Salicornia emerici*, de sòls salins, llargament inundats, del litoral mediterrani

Salicornar a la Banya (delta de l'Ebre). A. Curcó

Aspecte

Salicornars terofítics d'entre dos i quatre decímetres d'alçària, constituïts per un nombre molt reduït de tàxons. En formen part plantes adaptades a la salinitat del sòl, de tiges o fulles crasses, amb un cicle vital molt curt, que es desenvolupen a l'estiu o a principi de tardor.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de llacunes salabroses temporals i llocs ensotats dins les maresmes.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls de textura argil·loarenosa, fortament salins i sotmesos a llargs períodes d'inundació.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Salicornia emerici (cirialera herbàcia)	•		•	
Suaeda maritima (salat herbaci)		•	•	

Cirialera herbàcia (*Salicornia emerici*). A. Curcó

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic (aiguamolls de l'Empordà) i catalanídic (delta de l'Ebre).

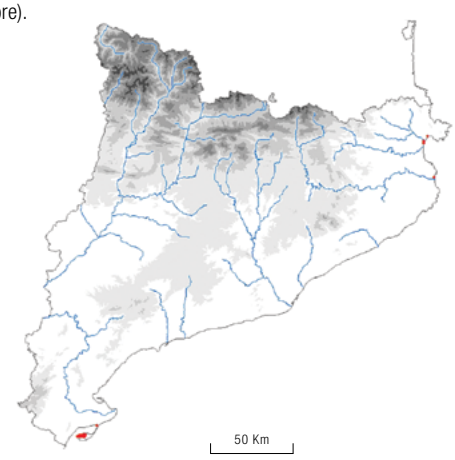

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Salicornietum emerici O. Bolòs 1962

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment visitat per banyistes i ornitòlegs.

Conservació
Històricament una part d'aquest hàbitat es va transformar en salines o arrossars. Durant el segle XX va experimentar una important regressió com a conseqüència de la urbanització de la façana litoral. Vulnerable pel fet de recobrir petites superfícies i per la seva sensibilitat a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia. A mig termini la principal amenaça és el canvi climàtic, que pot comportar un ascens en el nivell del mar.
Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística *Salicornia emerici* és una espècie molt rara a Catalunya	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.5516 Low-shore Mediterranean glasswort swards.

[JG]

15.1133 Salicornars herbacis de *Salicornia patula*, de sòls salins, breument inundats, del litoral mediterrani

Salicornar a les Llaunes, Castelló d'Empúries (Alt Empordà). J. Gesti

Aspecte

Salicornars terofítics d'entre dos i quatre decímetres d'alçària, de desenvolupament estival o tardoral. Hi predominen quenopodiàcies crasses, de cicle vital curt, adaptades a la salinitat del sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Fons de llacunes salabroses temporeres, sots i clarianes de salicornars o d'altres formacions vegetals de les maresmes.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls salins de textura argilosa, inundats durant uns quants mesos l'any.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Salicornia patula (cirialera herbàcia)	•		•	
Suaeda maritima (salat herbaci)		•	•	
Suaeda splendens			•	

Cirialera herbàcia (*Salicornia patula*). A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

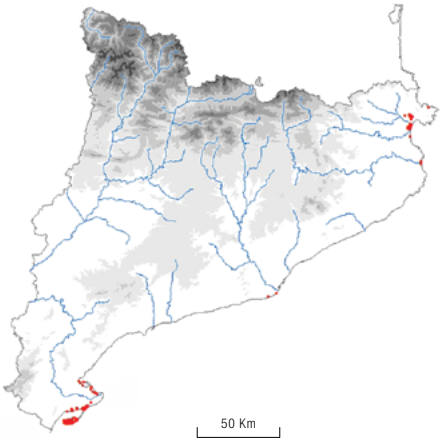

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Suaedo-Salicornietum patulae Brullo et Furnari ex Géhu et Géhu-Franck 1984

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat o visitat per ornitòlegs.

Conservació
Històricament una part d'aquest hàbitat es va transformar en conreus, especialment arrossars. Durant el segle XX va experimentar una important regressió com a conseqüència de la urbanització de la façana litoral. Vulnerable per la seva sensibilitat a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia. Puntualment afectat per abocaments i per la freqüentació humana. A mig termini es troba amenaçat pel canvi climàtic, que pot comportar un ascens en el nivell del mar.
Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

–

[JG]

15.1141 Salicornars herbacis de *Microcnemum coralloides*, de sòls salins, inundables, de les terres interiors àrides

Poblament de *Microcnemum coralloides* a la vall de l'Ebre. J.A. Conesa

Aspecte

Herbassars terofítics de poc més de deu centímetres d'alçària, integrats per un nombre molt reduït d'espècies. En formen part petites plantes erectes, crassicaules, de cicle vital curt, adaptades a la salinitat edàfica.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors.

Ambients que ocupa
Depressions inundables.

Clima
Mediterrani continental.

Substrat i sòl
Sòls salins, temporalment inundats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Microcnemum coralloides	•		•	

Distribució dins el territori català

Territori sicòric.

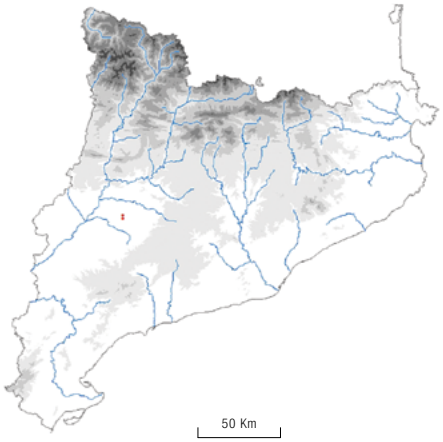

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Limonietum tournefortii (= *ovalifolii*) Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Microcnemum coralloides. J.A. Conesa

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
Molt vulnerable pel fet de recobrir superfícies exigües i per la seva sensibilitat a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia i a paràmetres ecològics com ara la salinitat o el període d'inundació. A Catalunya es va extingir durant el segle XX a causa de l'expansió del regadiu.
En els darrers anys s'han efectuat assajos per reintroduir *Microcnemum coralloides* a partir del banc de llavors del sòl de poblacions aragoneses.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

D6.151 Iberian *Microcnemum* swards.

[JG]

15.1142 Salicornars herbacis de *Salicornia patula*, de sòls salins, inundables, de les terres interiors àrides

Salicornar als Monegres. J.L. Benito

Aspecte

Salicornars terofítics densos, de fins a tres decímetres d'alçària, de desenvolupament estival. En formen part principalment plantes crasses de cicle vital molt curt, adaptades a la salinitat del sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors.

Ambients que ocupa
Depressions inundables i vores de llacunes i d'embassaments.

Clima
Mediterrani continental.

Substrat i sòl
Sòls salins llargament inundats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Salicornia patula (cirialera herbàcia)	•		•	
Suaeda maritima (salat herbaci)		•	•	

Distribució dins el territori català

Territori sicòric.

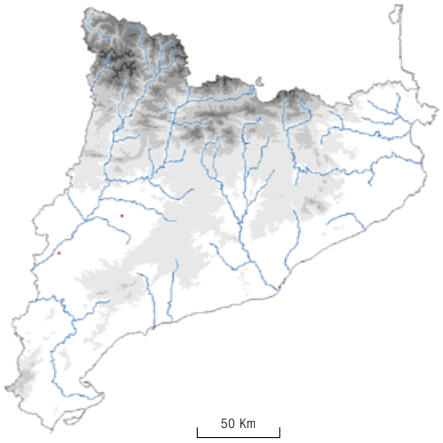

2018

Salat herbaci. J.A. Conesa

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Suaedo-Salicornietum europaeae Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació

Vulnerable pel fet de recobrir superfícies petites i per la seva sensibilitat a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia i a paràmetres ecològics com ara la salinitat o el període d'inundació. Alguns rodals es fan en vores d'embassaments, on la gestió del nivell d'inundació condiciona en gran manera la conservació de l'hàbitat. També es veu afectat pel tancament de la vegetació allà on s'ha abandonat la pastura.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

D6.152 Iberian interior Salicornia swards.

[JG]

15.12 Comunitats herbàcies de *Frankenia pulverulenta*, *Salsola soda*, *Hordeum marinum*..., nitròfiles, de sòls salins

Poblament de *Frankenia pulverulenta*. J.L. Benito

Aspecte

Herbassars terofítics d'entre un i tres decímetres d'alçària. Els constitueixen petites plantes nitròfiles de desenvolupament primaveral i estival, adaptades a la salinitat del sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim i terra baixa.

Ambients que ocupa
Depressions i vores de llacunes, de camps i de camins.

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Sòls salins humits, amb moltes aportacions orgàniques.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Frankenia pulverulenta		•	•	
Salsola soda (barrella)		•	•	
Hordeum marinum (margall marí)		•	•	
Suaeda splendens			•	
Aizoon hispanicum (gazul)			•	
Polypogon maritimus			•	
Spergularia marina			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Aizoo hispanici-Suaedetum splendentis Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Polypogono maritimi-Hordeetum marini Cirujano 1981

Spergularietum marinae Molinier et Tallon 1969

Hordeo marini-Betetum maritimae A. Curcó 2000

Barrella. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic i sicòric, i Prepirineus meridionals centrals.

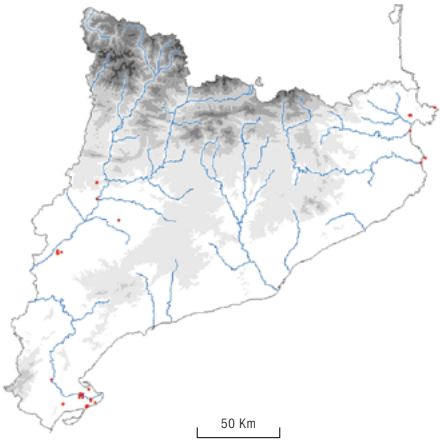

2018

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
Durant el segle XX va patir una regressió acusada per l'expansió del regadiu en contrades interiors i els canvis en els usos del sòl de la façana litoral. Recentment, però, s'ha vist afavorit per la implantació de guarets i erms destinats a la protecció de l'avifauna. La manca de pastura pot afavorir que es vegi desplaçat per formacions vegetals més madures.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

A2.552 Mediterranean coastal halo-nitrophilous pioneer communities.

E6.13 Mediterranean inland halo-nitrophilous pioneer communities.

[JG]

15.13 Pradells de teròfits, amb *Sagina maritima*, de sòls poc o molt salins del litoral mediterrani

Sagina maritima. X. Font

Aspecte

Pradells de fins a vint centímetres d'alçària, en general de recobriment poc elevat. En formen part petits teròfits de desenvolupament primaveral, adaptats a un cert grau de salinitat del sòl. Bona part d'aquestes plantes acompleixen el seu cicle vital en poques setmanes, de manera que l'hàbitat és molt poc aparent la resta de l'any.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Sagina maritima		•	•	
Parapholis filiformis		•	•	
Juncus minutulus			•	
Hymenolobus procumbens			•	
Plantago coronopus			•	

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Sorrals de rereduna i replans de penya-segats marítims.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls sorrencs, humits i un xic salins.

Hymenolobus procumbens. J.A. Conesa

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic (aiguamolls de l'Empordà i illes Medes) i catalanídic central (Torredembarra i delta del Llobregat).

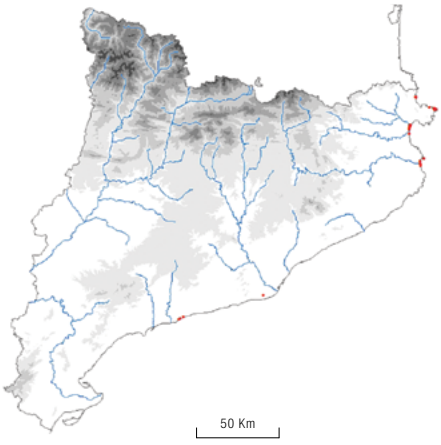

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Sagino-Tortelletum flavovirentis Tüxen, Werth. et al. 1963

Junco minutuli-Parapholidetum filiformis Perdigó et Papió 1985

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment utilitzat com a zona de lleure.

Conservació
Durant el segle XX va patir una regressió acusada pels canvis en els usos del sòl de la façana litoral. Actualment afectat per la freqüentació turística, que comporta el trepig i la nitrificació del medi. En alguns espais (illes Medes) la ruderalització deguda a les colònies d'ocells pot comportar també una desaparició dels ambients favorables.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1310 Comunitats de *Salicornia* i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

A2.553 Atlantic *Sagina maritima* communities.

[JG]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.2

Espartinars

15.23+ Herbassars junciformes de *Spartina versicolor*, de vores dels estanys, llargament inundades i poc salines, del litoral

Herbassar d'espartina al delta del Llobregat. E. Batriu

Aspecte

Herbassars densos d'espartina, de fins a un metre i mig d'alçària. En formen part espècies perennes, graminoides i junciformes, adaptades a la salinitat del sòl i la inundació prolongada.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de llacunes salabroses i maresmes.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls de textura argil·loarenosa, moderadament salins i sotmesos a llargs períodes d'inundació.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Spartina versicolor (espartina)	•		•	
Juncus maritimus (jonc marítim)			•	
Juncus acutus (jonc agut)			•	
Limonium narbonense (ensopeguera)			•	

Espartina. J. Gesti

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic (aiguamolls de l'Alt Empordà) i catalanídic (delta del Llobregat i delta de l'Ebre, principalment).

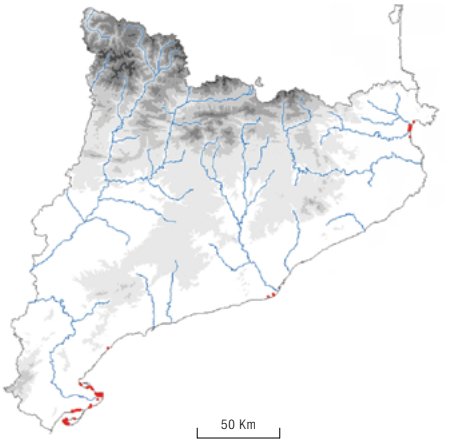

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Spartino-Juncetum maritimi O. Bolòs 1962 subass. *spartinetosum*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sotmès eventualment a pastura.

Conservació
En temps històrics, una part de la seva superfície es va transformar en conreus o va patir sobrepastura i cremes periòdiques. La regressió d'aquest hàbitat es va accentuar durant el segle XX a conseqüència dels canvis d'usos del sòl a la façana litoral (turisme, construcció d'infraestructures de transport...).
Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides. La conservació, allí on encara es troba en bon estat, no requereix actuacions especials perquè, si l'ambient és favorable, l'espècie principal (*Spartina versicolor*) té un creixement vegetatiu ràpid que afavoreix la regeneració de les àrees alterades.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1320 Espartinars.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15c Herbassars junciformes de *Spartina versicolor*, de vores dels estanys, llargament inundades o poc salines, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.55A.ES

[JG]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.5

Prats i jonqueres mediterranis

15.51 Jonqueres de *Juncus maritimus*, de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors

Jonquera de jonc marítim a les basses d'en Coll (Baix Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Jonqueres denses, generalment altes, fins d'un metre i mig d'alçària. Les integren espècies perennes, junciformes i graminoides, adaptades a la salinitat edàfica i als llargs períodes d'inundació del sòl. Segons el grau de salinitat, la textura del sòl i la durada del període d'inundació, tenen composició diversa; en general, són més riques com menys llargament inundat i menys salí sigui el terreny.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim. Terra baixa: contrades mediterrànies interiors.

Ambients que ocupa
Maresmes, vores d'estanys, terrenys salabrosos.

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Sòls de textura argilosa, moderadament salins i inundats periòdicament.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Juncus maritimus (jonc marítim)	•		•	
Juncus acutus (jonc agut)			•	
Limonium narbonense (ensopeguera)			•	
Sonchus crassifolius			•	
Sonchus maritimus subsp. maritimus (lletsó d'aigua)			•	
Iris spuria subsp. *maritima*			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Spartino-Juncetum maritimi O. Bolòs 1962 subass. *juncetosum maritimi*

Soncho-Juncetum maritimi Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Junco-Iridetum spuriae R. Mol. et G. Tallon 1969

Junco-Triglochinetum maritimae Br.-Bl. 1931

Jonc marítim. A. Ferré i J. Vigo

Iris spuria subsp. *maritima*. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic (aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà), catalanídic (deltes del Llobregat i de l'Ebre), ausosegàrric i sicòric.

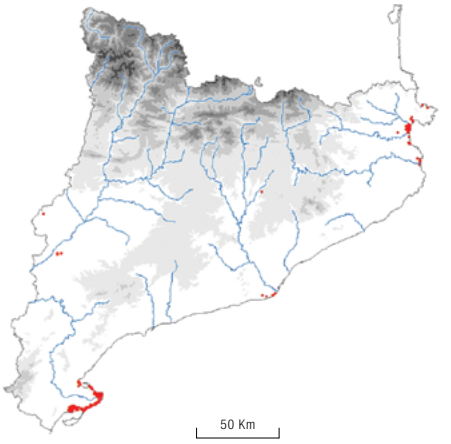

2018

Usos i problemes de conservació

Ús

Sotmès eventualment a pastura.

Conservació

En temps històrics, una part de la seva superfície es va transformar en conreus o va patir sobrepastura i cremes periòdiques. La regressió d'aquest hàbitat es va accentuar durant el segle XX a conseqüència de la dessecació de zones humides salabroses ocasionada pels canvis d'usos del sòl (urbanització, explotació turística, etc.), especialment al litoral. Actualment pateix els impactes de la freqüentació humana (obertura de camins, abocament de deixalles) i, puntualment, la proliferació d'espècies exòtiques invasores.

Actualment es troba majoritàriament dins espais naturals protegits. Com que les estrictes condicions edàfiques que requereixen aquestes formacions limiten molt el nombre d'espècies o de comunitats capaces de desplaçar-les, l'absència de pertorbacions és suficient perquè persisteixin en els indrets que conserven un ambient adequat. No obstant això, la manca de pastura comporta una homogeneïtzació i un empobriment de l'hàbitat

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística Les jonqueres de terra ferma poden contenir *Sonchus crassifolius*, espècie ibèrica molt rara	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15d Jonqueres de *Juncus maritimus*, de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors.

Unitat EUNIS corresponent

A2.522 Mediterranean *Juncus maritimus* and *Juncus acutus* saltmarshes.

[JG]

15.52 Prats baixos, amb *Hordeum marinum*, *Carex divisa*, *Juncus gerardi*... de sòls salabrosos humits

Margall marí. J.A. Conesa

Aspecte

Herbassars molt densos, de fins a mig metre d'alçària, de desenvolupament primaveral i estival. En formen part espècies adaptades a una moderada salinitat edàfica i a la inundació periòdica del sòl. La concentració de sals i la durada del període d'inundació condicionen el predomini de diferents espècies i l'aspecte de la vegetació, que pot ser el d'un prat graminoide o el d'una jonquera baixa.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Carex divisa	•		•	
Juncus compressus subsp. *gerardi*	•		•	
Hordeum marinum (margall marí)			•	
Triglochin maritimum			•	

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de llacunes salabroses, maresmes.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls moderadament salins, inundats temporalment.

Carex divisa. G. Mercadal

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic (aiguamolls de l'Empordà) i catalanídic central (delta del Llobregat). Probablement extingit de les illes Medes..

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Caricetum divisae Br.-Bl. 1931

Junco-Triglochinetum maritimi Br.-Bl. 1931

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
És un hàbitat vulnerable a causa de la poca extensió que ocupa a Catalunya. Sensible a l'alteració del medi i a la qualitat de l'aigua dels estanys i àrees inundables on creix. Alguns d'aquests poblaments han estat afectats per la dessecació d'estanys. Actualment es poden veure alterats per trànsit de vehicles, freqüentació o per canvis en el règim natural de l'aigua, que modifiquen la salinitat edàfica i la durada de la inundació. A les illes Medes, la intensa ruderalització causada per les colònies d'ocells pot fer desaparèixer completament aquest hàbitat.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.523 Mediterranean short *Juncus*, *Carex*, *Hordeum* and *Trifolium* saltmeadows.

[JG]

15.53 Prats dominats per plantes carnoses (*Plantago crassifolia*...) o junciformes (*Schoenus nigricans*, *Juncus acutus*...), de sòls salins, generalment arenosos i poc humits

Formació amb abundància de jonc agut a Utxesa (Segrià). J.A. Conesa

Aspecte

Prats poc o molt densos, constituïts per dos estrats herbacis diferenciats, un d'alt (1-1,5 m) dominat principalment per plantes junciformes, i un de més baix (2-20 cm), constituït de plantes rosulades i carnoses.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim i contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Zona de transició entre les comunitats psammòfiles de rereduna i les comunitats halòfiles de sòls argilosos, al litoral; a les terres interiors, se situa als marges dels embassaments que estan en contacte amb àrees salines, i en clotades inundables.

Clima
Mediterrani marítim o continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls sorrencs i permeables, amb baixes concentracions de sal.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantago crassifolia (plantatge marí)		•	•	
Juncus acutus (jonc agut)		•	•	
Schoenus nigricans (jonquina negra)			•	
Blackstonia perfoliata subsp. *imperfoliata*			•	
Linum maritimum			•	
Dorycnium pentaphyllum subsp. *gracile* (botja d'escombres)			•	
Centaurium pulchellum			•	
Centaurea jacea subsp. *dracunculifolia*			•	
Oenanthe lachenalii			•	

Plantatge marí. A. Petit

Jonquina negra. J.A. Conesa

Distribució dins el territori català

Existent en diferents punts del litoral als territoris ruscínic i catalanídic (delta del Llobregat, Torredembarra i delta de l'Ebre); també a les terres interiors (territori sicòric).

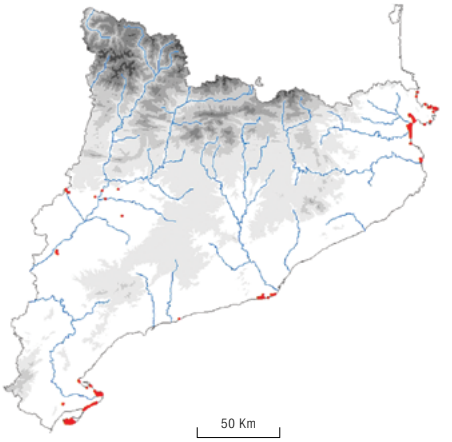

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Schoeno-Plantaginetum crassifoliae Br.-Bl. 1931

Juncetum acuti R. Mol. et G. Tallon 1969

Orchido palustris-Centaureetum dracunculifoliae Curcó 2002

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
En general no presenta problemes de conservació importants. Puntualment es pot veure alterat per trànsit de vehicles, freqüentació, abocaments de residus, etc.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

A2.532 Mediterranean halo-psammophile meadows.

[JF]

15.54 Prats amb *Aeluropus littoralis*..., de depressions humides, salines, de les terres interiors àrides

Aeluropus littoralis. J.A. Conesa

Spergularia media. J.A. Conesa

Aspecte

Prats de gramínies rizomatoses, generalment densos i força alts (fins a mig metre), amb alguns petits arbustos aïllats, de caràcter pioner.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Depressions salines, temporalment inundades i pasturades.

Clima
Mediterrani continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls salins i humits, pobres en matèria orgànica.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Suaeda vera subsp. *braun-blanquetii* (salat)				•
Inula crithmoides (salsona)				•
Estrat herbaci				
Aeluropus littoralis		•	•	
Puccinellia hispanica		•	•	
Spergularia media			•	

Distribució dins el territori català

Territori sicòric i àrees adjacents.

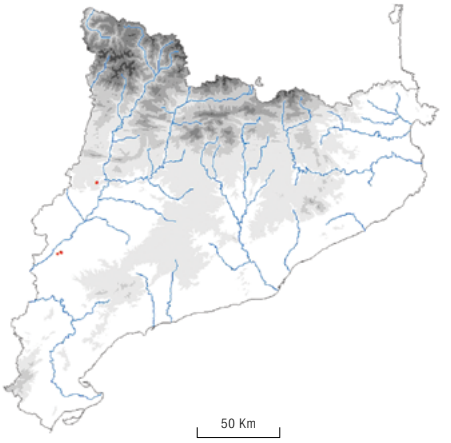

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

D6.23 Interior Iberian salt pan meadows.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Aeluropo littoralis-Puccinellietum fasciculatae (Rivas Goday) Rivas Mart. et Costa 1976 em. Rivas Mart. 1984

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
Hàbitat possiblement desaparegut a Catalunya. *Aeluropus littoralis* va ser indicat als Coladors de Boldú i al clot de la Llacuna fins als anys 1960, però no s'ha tornat a trobar, segurament a causa de les importants transformacions i pressions que reben aquests espais: intensificació agrícola, extensió del regadiu, aïllament, pas d'infraestructures, etc.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

[JF]

15.55

Prats amb *Puccinellia festuciformis* i *Aeluropus littoralis*, de maresmes i sòls humits, salins, del litoral

Puccinellia festuciformis. J.L. Benito

Aspecte

Prats densos de gramínies rizomatoses, de port baix (8-12 cm).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Clarianes entremig dels salicornars; antigues closes.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls salins temporalment humits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Atriplex portulacoides (salat)				•
Arthrocnemum fruticosum (cirialera)				•
Estrat herbaci				
Aeluropus littoralis		•	•	
Puccinellia festuciformis			•	
Juncus compressus subsp. *gerardi*			•	

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic meridional (delta de l'Ebre).

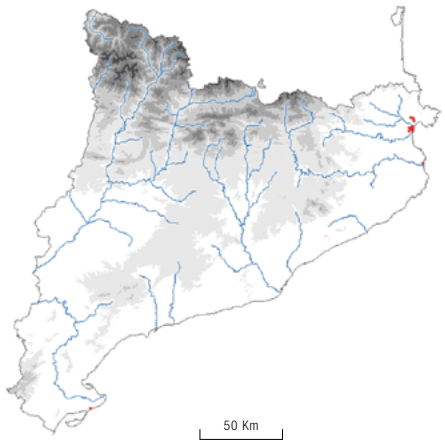

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Puccinellio-Arthrocnemetum fruticosi (Br.-Bl.) Géhu 1976 subass. *aeluropetosum*

Salicornietum emerici O. Bolòs 1962

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
Sense problemes de conservació. Les pertorbacions en salicornars afavoreixen la presència d'aquest hàbitat. La pastura extensiva permet que aquests prats es mantinguin en llocs poc favorables per a altres tipus d'usos agrícoles.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.543 Mediterranean coastal-saltmarsh grass swards.

[JF]

15.56 Comunitats de soses i salats anuals (*Suaeda maritima*, *Salsola soda*), nitròfiles, de sòls salins humits i temporalment inundats

Poblament de salat marí als Muntanyans (Tarragonès). J. Vigo

Aspecte

Poblaments de plantes anuals crasses, de desenvolupament estival, força densos i baixos (20-30 cm).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de les llacunes litorals on es produeix una abundant acumulació de restes orgàniques, generalment d'origen marí

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls humits, rics en matèria orgànica

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Suaeda splendens		•	•	
Estrat herbaci				
Suaeda maritima (salat marí)	•		•	
Salsola soda (sosa)	•		•	
Atriplex prostrata (herba molla)			•	
Spergularia marina			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Suaedo-Salsoletum sodae Br.-Bl. 1931

Salicornietum emerici O. Bolòs 1962 subass. *suaedetosum maritimae*

Atriplici-Suaedetum maritimae O. Bolòs et Vigo 1984

Distribució dins el territori català

Territoris rusciníc (Alt i Baix Empordà) i catalanídic central i meridional (Baix Llobregat, Torredembarra i delta de l'Ebre).

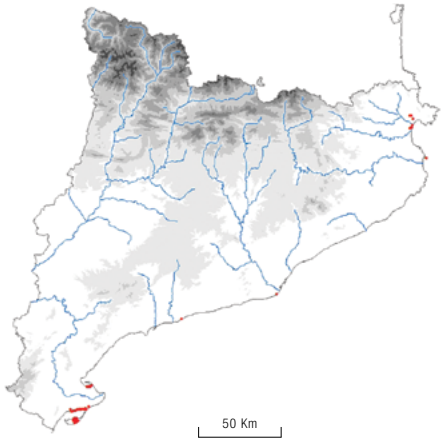

2018

Suaeda splendens. A. Ferré i J. Vigo

Comunitat de Suaeda splendens vora l'estany d'en Mornau (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Vulnerable pel fet de recobrir petites superfícies i per la seva sensibilitat a canvis en el medi. El caràcter nitrohalòfil d'aquestes comunitats exigeix la persistència de la dinàmica natural que les afavoreix: acumulacions de restes orgàniques d'origen marí en vores de llacunes litorals. Sinó, són substituïdes per altres comunitats. Puntualment també afectat per trànsit de vehicles, freqüentació, abocaments de residus, etc.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.513 Mediterranean saltmarsh driftlines.

[JF]

15.571+ Comunitats i poblaments de donzell marí (*Artemisia gallica*), de sòls salabrosos poc humits

Poblament de donzell marí a la punta del Borró (Alt Empordà). A. Ferré

Ensopeguera (*Limonium virgatum*). J. Vigo

Aspecte

Comunitats herbàcies, baixes (20-60 cm) i poc denses, dominades pel donzell marí i diverses ensopegueres.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim i contrades mediterrànies interiors àrides.

Ambients que ocupa
Maresmes amb períodes d'inundació molt curts o, en el cas d'antics cordons dunars, mai inundades; vores de llacunes d'aigües salabroses.

Clima
Mediterrani marítim o continental àrid.

Substrat i sòl
Sòls salins i secs, amb una important proporció de sorres.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Artemisia gallica (donzell marí)	•	•		
Limonium virgatum (ensopeguera)	•	•		
Limonium ferulaceum (ensopeguera)		•		
Limonium tournefortii (ensopeguera)		•		

Distribució dins el territori català

Litoral dels territoris ruscínic i catalanídic. Molt probablement desaparegut del territori sicòric.

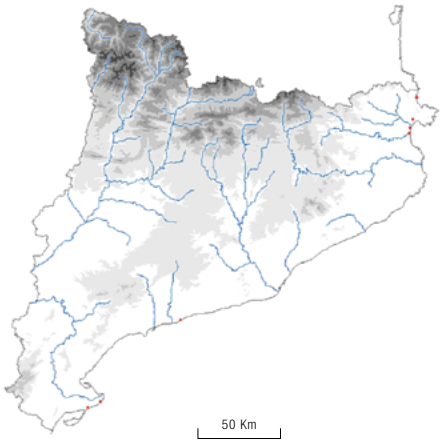

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Artemisio-Limonietum virgati (Kühnh.) Br.-Bl. 1931

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
Històricament algunes d'aquestes comunitats van desaparèixer al dessecar estanys i basses salines i per la transformació del litoral marítim. Actualment no presenta problemes de conservació importants, tot i que puntualment pot tenir problemes derivats de la freqüentació de banyistes i del trànsit de vehicles.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística Hi viuen alguns tàxons interessants del gènere *Limonium*	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.524 Mediterranean *Elymus* or *Artemisia* stands.

[JF]

15.572+ Prats d'*Elymus* spp.

Prat d'*Elymus pycnanthus* als Fangassos (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Prat alt, de fins a un metre, dens, generalment dominat per alguna espècie d'*Elymus* i amb abundància d'altres gramínies i de joncs.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Maresmes litorals, en indrets un xic elevats (antigues closes, parcel·les abandonades...).

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Sòls argilosos i arenosos, moderadament salins i humits, però rarament inundats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Elymus pycnanthus		•	•	
Elymus elongatus		•	•	
Juncus maritimus (jonc marítim)		•	•	
Iris spuria subsp. *maritima*			•	
Limonium narbonense (ensopeguera)			•	
Juncus acutus (jonc agut)			•	
Atriplex portulacoides (verdolaga marina)			•	
Inula crithmoides (salsona)			•	
Brachypodium phoenicoides (fenàs)		•		
Festuca arundinacea subsp. *fenas*		•		

Ensopeguera (*Limonium narbonense*). G. Mercadal

Elymus pycnanthus. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territori ruscínic (aiguamolls de l'Empordà) i catalanídic central i meridional (delta de l'Ebre).

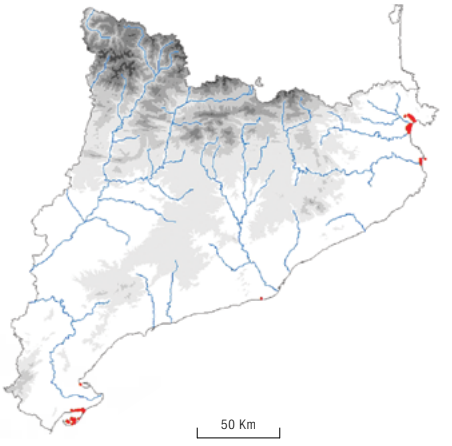

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Junco-Iridetum spuriae R. Mol. et G. Tallon 1969 subass. *agropyretosum*

Puccinellio-Arthrocnemetum fruticosi (Br.-Bl.) Géhu 1976 subass. *inuletosum crithmoidis*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
Històricament algunes d'aquestes comunitats van desaparèixer a causa de la transformació del litoral marítim. Actualment no presenta problemes de conservació importants, tot i que puntualment pot patir adversitats derivades de la freqüentació de banyistes i del trànsit de vehicles.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.524 Mediterranean *Elymus* or *Artemisia* stands.

[JG] / [AC]

15.58 Jonqueres de *Juncus subulatus*, de sòls salins humits

Jonquera de *Juncus subulatus* als Fangassos (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Jonqueres denses i altes, de fins a mig metre d'alçària, de desenvolupament primaveral, dominades per *Juncus subulatus*.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim i contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Clotades excavades en materials impermeables de natura argilosa.

Clima
Mediterrani marítim o continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls salins, força humits durant la primavera.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Juncus subulatus	•		•	
Juncus acutus (jonc agut)		•	•	
Aeluropus littoralis			•	
Juncus maritimus (jonc marítim)			•	
Arthrocnemum macrostachyum (cirialera glauca)			•	

Juncus subulatus. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territoris sicòric, ruscínic i catalanídic.

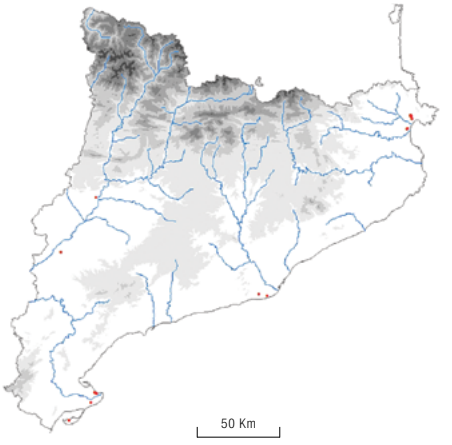

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Aeluropo-Juncetum subulati Cirujano 1981

Arthrocnemo-Juncetum subulati Brullo et Furnari 1976

Puccinellio-Arthrocnemetum fruticosi (Br.-Bl.) Géhu 1976 subass. *subuletosum*

Poblaments esparsos de *Juncus subulatus*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturats.

Conservació
En general no presenta problemes de conservació importants. Puntualment es pot veure alterat per trànsit de vehicles, freqüentació, abocaments de residus, etc.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1410 Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

A2.525 Mediterranean *Juncus subulatus* beds.

[JF]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.6

Matollars halòfils

15.611 Salicornars prostrats d'*Arthrocnemum perenne*, de sòls argilosos salins, sempre xops i sovint inundats, del litoral

Bassa del Frare Ramon (Baix Empordà). J. Gesti

Aspecte

Matollars baixos (10-30 cm) i poc densos, formats per mates ajagudes d'*Arcthrocnemum perenne*, de les quals només són visibles els brots de l'any, desenvolupats a l'estiu a partir de les tiges velles enterrades.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de llacunes temporànies salabroses.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls argilosos, salins, temporàniament inundats o sotmesos a inundacions no periòdiques, però sempre xops.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arthrocnemum perenne	•		•	
Arthrocnemum macrostachyum (cirialera glauca)			•	
Atriplex portulacoides (salat)			•	
Limonium spp. (ensopegueres)			•	

Arthrocnemum perenne. J. Gesti

Distribució dins el territori català

Litoral dels territoris ruscínic (aiguamolls del Baix Empordà) i catalanídic meridional (delta de l'Ebre).

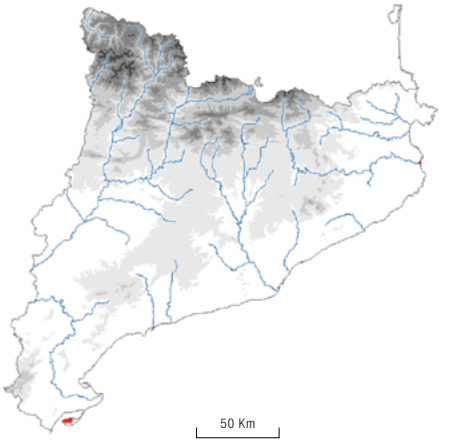

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Halimiono portulacoidis-Sarcocornietum alpini Rivas Mart. et Costa 1984

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Històricament una part d'aquest hàbitat es va transformar en salines o arrossars, i durant el segle XX va experimentar una important regressió com a conseqüència de la urbanització de la façana litoral. Molt vulnerable pel fet de recobrir superfícies exigües i per la seva sensibilitat a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia. La canalització dels trams finals dels rius te un efecte negatiu en aquest sentit. A mig termini també es veu amenaçat pel canvi climàtic, que pot comportar un ascens en el nivell del mar.
Totes les mostres de l'hàbitat es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística *Arthrocnemum perenne* és una espècie rara a Catalunya	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.5261 Creeping glasswort mats.

[JF]

15.612 Salicornars (matollars d'*Arthrocnemum fruticosum*) de sòls argilosos salins, temporalment inundats, del litoral

Matollar de cirialera vora l'estany de Mornau (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Matollar baix, de fins a un metre d'alçària, generalment dens, amb abundància de restes seques dels individus vells.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Maresmes litorals.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls argilosos, salins i llargament inundats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Arthrocnemum fruticosum (cirialera)	•		•	
Atriplex portulacoides (salat)	•		•	
Estrat herbaci				
Puccinellia festuciformis			•	
Aeluropus littoralis			•	

Cirialera. X. Llimona

Distribució dins el territori català

Litoral dels territoris ruscínic i catalanídic.

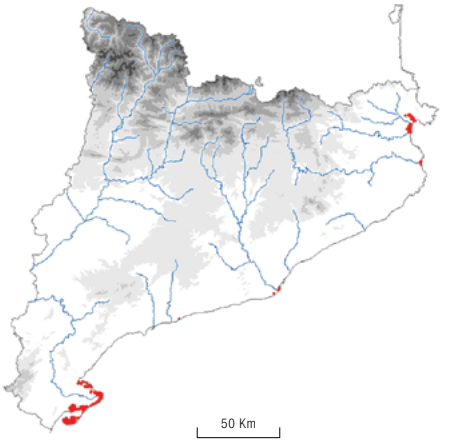

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Puccinellio-Arthrocnemetum fruticosi (Br.-Bl.) Géhu 1976

Usos i problemes de conservació

Ús
Sovint pasturat.

Conservació
Històricament una part d'aquest hàbitat es va transformar en salines o arrossars. Durant el segle XX va experimentar una important regressió com a conseqüència de la urbanització de la façana litoral. Resulta vulnerable a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia. Localment es veu afectat per una pastura excessiva.
Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.5262 Shrubby glasswort thickets.

[JF]

15.613 Salicornars d'*Arthrocnemum macrostachyum*, de sòls argilosos fortament salins i moderadament humits

Matollar de Cirialera glauca als Monegres. J.A. Conesa

Aspecte

Matollars d'*Arthrocnemum macrostachyum*, baixos (40-60 cm d'alçada) i generalment densos.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim i contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Clotades, inundades temporàniament, de les maresmes litorals, i cubetes de les terres interiors endorreiques

Clima
Mediterrani marítim o continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls argilosos o un xic sorrencs que romanen inundats poc temps, amb fortes oscil·lacions de la salinitat

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arthrocnemum macrostachyum (cirialera glauca)	•		•	
Arthrocnemum fruticosum (cirialera)		•		
Inula crithmoides (salsona)			•	
Artemisia gallica (donzell marí)			•	
Limonium bellidifolium (ensopeguera)			•	
Atriplex portulacoides (salat)				•

Cirialera glauca. J.L. Benito

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic i probablement desaparegut del sicònic.

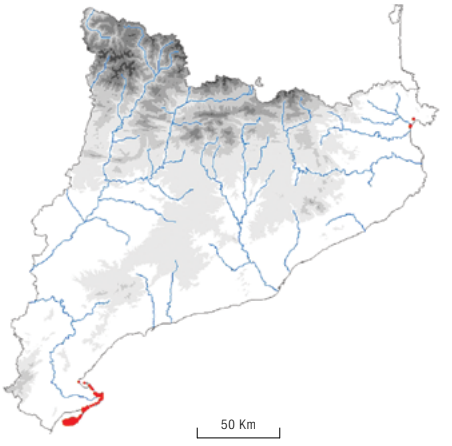

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Sphenopo-Arthrocnemetum glauci Br.-Bl. (1928) 1933

Suaedetum braun-blanquetii Br.-Bl. et O. Bolòs 1957 em. nom. subass. *arthrocnemetosum glauci*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sovint pasturat.

Conservació
A la façana litoral una part d'aquest hàbitat es va transformar en salines, arrossars i zones urbanitzades. A les terres interiors s'ha vist afectat per l'expansió dels regadius, una amenaça encara vigent. Resulta vulnerable a canvis en el medi, especialment pel que fa a la hidrologia. Localment es veu afectat per una pastura excessiva.
Al litoral les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.5263 Glaucous glasswort thickets.

[JF]

15.6151

Matollars de salat (*Suaeda vera* subsp. *braun-blanquetii*), de sòls argilosos molt salins, temporalment inundats, de les terres interiors àrides

Comunitat de salat a Utxesa (Segrià). J.A. Conesa

Aspecte

Matollars baixos (fins a mig metre), generalment poc densos, amb un estrat herbaci format per petites plantes anuals.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Cubetes en àrees endorreiques estèpiques.

Clima
Mediterrani continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòl argilós, molt salí i temporalment inundat.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Suaeda vera subsp. *braun-blanquetii* (salat)	•		•	
Estrat herbaci				
Sphenopus divaricatus		•	•	
Hymenolobus procumbens		•	•	
Frankenia pulverulenta			•	
Parapholis incurva			•	

Salat (*Suaeda vera* subsp. *braun-blanquetii*). R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territori sicòric.

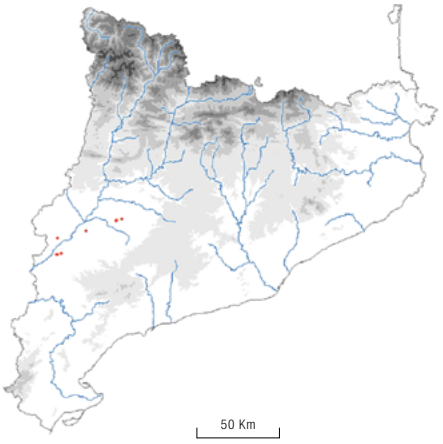

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Suaedetum braun-blanquetii Br.-Bl. et O. Bolòs 1957 em. nom.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
Durant el segle XX va patir una regressió acusada per l'expansió del regadiu. Recentment, però, s'ha vist afavorit per la implantació de guarets i erms destinats a la protecció de l'avifauna. La manca de pastura pot comportar un empobriment de l'hàbitat.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant [Si aquest hàbitat va associat al 15.81].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

F6.831 Interior woody seablite scrubs.

[JF]

15.616 Matollars baixos d'*Atriplex portulacoides*, de sòls argilosos molt salins, no gaire humits, del litoral

Matollar d'*Atriplex portulacoides* a les vores de l'estany de Sant Jordi d'Alfama (Baix Ebre). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Matollar dens i baix (20-80 cm) d'*Atriplex portulacoides*.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Indrets elevats dins les àrees de maresma i salobrars allunyats del litoral, amb un període d'inundació curt, regularment pasturats.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls argilosos, molt salins.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Atriplex portulacoides (salat)	•		•	
Artemisia gallica (donzell marí)			•	

Atriplex portulacoides. X. Font

Distribució dins el territori català

Tot el litoral, als territoris ruscínic i catalanídic.

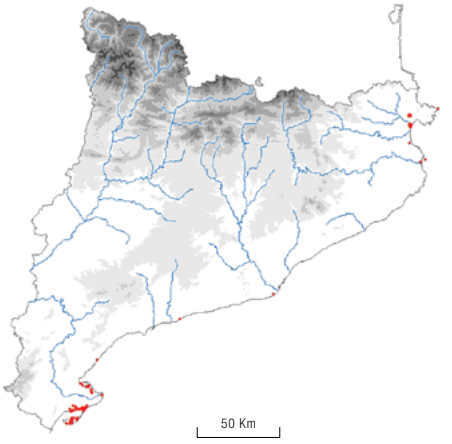

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Puccinellio-Arthrocnemetum fruticosi (Br.-Bl.) Géhu 1976

Artemisio-Limonietum virgati (Kühnh.) Br.-Bl. 1931 subass. *atriplicetosum*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Localment afectat pels impactes que afecten la façana litoral, com ara els canvis d'usos del sòl (urbanització, pas d'infraestructures, etc.) i la freqüentació (camins, dreceres, trepig, petits abocaments de deixalles...). L'absència de pastura pot comportar la seva substitució per formacions vegetals més madures.
Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.5265 Mediterranean sea-purslane-woody glasswort scrubs.

[JF]

15.618+ Matollars de salsona (*Inula crithmoides*), de sòls moderadament salins, no gaire humits

Matollar de salsona vora el Prat de Llobregat. J. Vigo

Aspecte

Matollars de salsona força alts (75-150 cm) i generalment densos.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim, i contrades interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Maresmes litorals i talussos poc inclinats dels penya-segats marítims; clotades en àrees endorreiques de terra ferma.

Clima
Mediterrani marítim o continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls argilosos, moderadament salins.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Inula crithmoides (salsona)	•		•	
Atriplex halimus (salat blanc)				•
Atriplex portulacoides (salat)				•
Estrat herbaci				
Elymus elongatus		•		
Limonium spp. (ensopegueres)			•	
Spergularia marina			•	
Puccinellia distans			•	
Spergularia media			•	
Daucus gingidium (pastanaga marina)				•
Crithmum maritimum (fonoll marí)				•
Armeria ruscinonensis (gasó)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Puccinellio-Arthrocnemetum fruticosi (Br.-Bl.) Géhu 1976 subass. *inuletosum crithmoidis* (= *Agropyro-Inuletum crithmoidis*)

Armerietum ruscinonensis Br.-Bl. 1952 subass. *inuletosum crithmoidis*

Dauco-Crithmetum maritimi O. Bolòs et Vigo 1984 subass. *inuletosum crithmoidis*

Limonietum tournefortii (= *ovalifolii*) Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Salsona. G. Mercadal

Distribució dins el territori català

Al llarg del litoral, en àrees de maresma, des del delta de l'Ebre fins als aiguamolls de l'Alt Empordà; i als penya-segats del Baix i l'Alt Empordà. Territori sicòric.

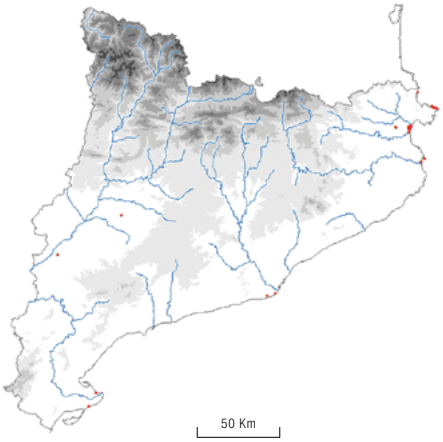

2018

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Durant el segle XX la seva superfície es va reduir de forma important per la urbanització de la façana litoral i l'expansió del regadiu a les contrades interiors. Actualment afectat per impactes puntuals associats a la freqüentació (camins, dreceres, trepig, petits abocaments de deixalles...). L'absència de pastura pot comportar un empobriment de l'hàbitat.
Al litoral les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

A2.526A.ES

[JF]

15.63 Matollars de *Limoniastrum monopetalum*, de sòls salins, poc humits, del litoral (delta de l'Ebre)

Ajocagripaus. J. Vigo

Aspecte

Matollar baix i força dens de petits arbustos i mates no suculents.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Petites elevacions entremig dels salicornars arbustius.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls salins, poc humits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Limoniastrum monopetalum (ajocagripaus)		•	•	
Atriplex portulacoides (salat)		•	•	
Estrat herbaci				
Limonium densissimum (ensopeguera)			•	
Limonium ferulaceum (ensopeguera)			•	

Distribució dins el territori català

Únicament al delta de l'Ebre.

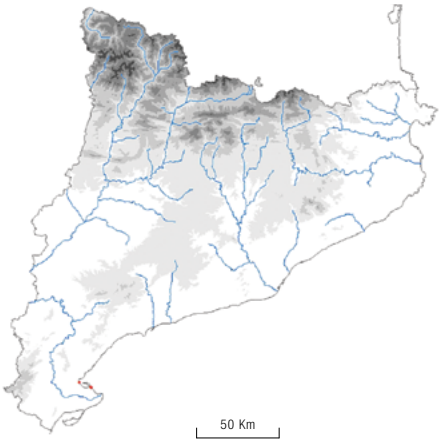

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Limonio densissimi-Limoniastretum monopetali Pignatti 1953

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Hàbitat amb greus problemes de conservació. Els impactes més importants són la destrucció de l'hàbitat a causa de la regressió i subsidència del delta de l'Ebre, que es veuen agreujats pels temporals. El pas d'infraestructures (camins, canals, dics...), abocaments de residus i freqüentació (persones, vehicles) agreugen el seu estat de conservació, així com l'aïllament i la feblesa demogràfica d'algunes subpoblacions. *Limoniastrum monopetalum* s'ha usat en jardineria i s'ha naturalitzat en diversos indrets de la costa, això podria causar una contaminació genètica de l'única població ibèrica autòctona present al delta de l'Ebre.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística Totes les poblacions conegudes de *Limoniastrum monopetalum* creixen en espais protegits	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1420 Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

A2.528 Mediterranean *Limoniastrum* scrubs.

[JF]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.7

Matollars halonitròfils

15.721 Matollars amb dominància de *Salsola vermiculata* (siscallars), botja pudent (*Artemisia herba-alba*), barrella terrera (*Kochia prostrata*), salat blanc (*Atriplex halimus*)..., halonitròfils, de sòls àrids de les contrades interiors

Matollar de botja pudent a Sarroca de Lleida (Segrià). J.A. Conesa

Aspecte

Comunitats formades per vegetals adaptats a sòls secs i un xic salins de les terres meridionals i continentals, sobretot nanofaneròfits i camèfits. Comprenen des de formacions subarbustives fins a herbassars emmatats de plantes anuals. Presenten força variabilitat florística, des dels matollars dominats pel siscall i la botja pudent o pel salat blanc, dels indrets més salins, fins als poblaments de barrella terrera, molt pobres florísticament.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Salsola vermiculata (siscall)	•		•	
Artemisia herba-alba (botja pudent)		•	•	
Kochia prostrata (barrella terrera)		•	•	
Atriplex halimus (salat blanc)		•		
Camphorosma monspeliaca (camforada)			•	
Peganum harmala (harmalà)			•	
Marrubium alysson (malrubí de la ràbia)			•	

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Camps abandonats, vores de camins i indrets sobrepasturats, secs.

Clima
Mediterrani continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls sedimentaris, profunds, compactes, salobres i nitrogenats, en general ben drenats; pH alt.

Siscall. J.L. Benito

Harmalà. X. Font

Distribució dins el territori català

Territori sicòric i àrees properes (territori ausosegàrric i Prepirineus centrals).

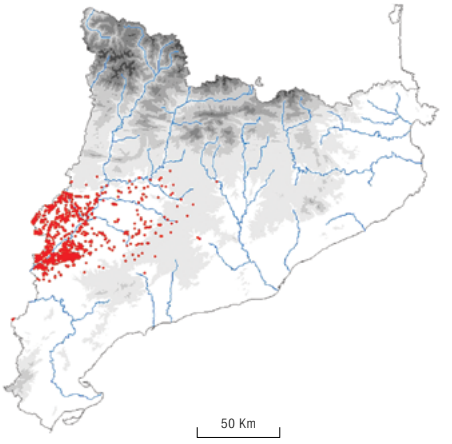

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Salsolo vermiculatae-Artemisietum herbaealbae (Br.-Bl. et O. Bolòs) O. Bolòs 1967

Salsolo vermiculatae-Peganetum harmalae Br.-Bl. et O. Bolòs (1954) 1957 em. O. Bolòs 1967 subass. *salsoletosum*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
Alguns sectors estan afectats pel canvi d'usos del sòl (especialment camps de regadiu, però també urbanització, pas d'infraestructures, instauració d'abocadors, etc.) i per la freqüentació (pistes, camins, dreceres...). Un excés de pastura empobreix aquestes comunitats.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1430 Matollars halanotròfils (*Pegano-Salsoletea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15e1 Matollars amb dominància de *Salsola vermiculata* (siscallars), botja pudent (*Artemisia herba-alba*), barrella terrera (*Kochia postrata*), salat blanc (*Atriplex halimus*)..., halonitròfils, de sòls àrids de les contrades interiors. □

Unitat EUNIS corresponent

F6.821 Ebro sisallares.

[LV]

15.7231+ Matollars de salat (*Suaeda vera*), de sòls nitrificats, molt salins, del litoral

Delta del Llobregat. E. Batriu

Aspecte

Matollars densos, de fins a un metre d'alçària o més, on domina el salat, mata de fulles suculentes i d'un verd fosc, d'aspecte uniforme al llarg de l'any. Són poc diversos florísticament. A més del salat, s'hi fan espècies de caràcter marcadament halòfil, com ara la salsona, o nitrohalòfil, com poden ser *Spergularia marina* o *Plantago coronopus*, les quals formen un estrat herbaci poc desenvolupat.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, al litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de camins, sèquies, sestadors del bestiar i eres.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls secs, argilosos i compactes, salins i rics en compostos nitrogenats; pH alt.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Suaeda vera (salat)	•		•	
Inula crithmoides (salsona)				•
Estrat herbaci				
Hordeum murinum (margall)			•	
Hordeum marinum (margall marí)			•	
Oryzopsis miliacea (ripoll)				•
Atriplex prostrata (herba molla)				•
Aster squamatus				•
Spergularia marina				•
Plantago coronopus (cervina)				•

Salat *(Suaeda vera)*. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central i meridional.

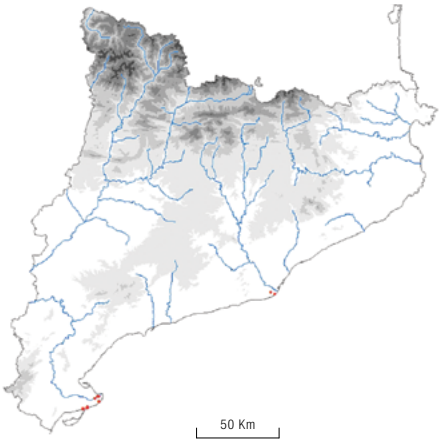

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Suaedetum fruticosae (Br.-Bl.) O. Bolòs et R. Mol. 1958

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
El principal problema de conservació és el canvi d'usos del sòl, sobretot la implantació de camps de regadiu i d'infraestructures. Localment pot estar afectat per la freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1430 Matollars halanotròfils (*Pegano-Salsoletea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

F6.8231.ES

[LV]

15.7232+ Matollars de siscall (*Salsola vermiculata*) i salat blanc (*Atriplex halimus*), halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral

Matollar halonitròfil a Montjuïc (Barcelonès). J. Vigo

Aspecte

Matollars formats per nanofaneròfits i camèfits, amb diverses espècies anuals acompanyants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Vores de cases i poblacions, camins, en indrets secs.

Clima
Mediterrani marítim sec i càlid.

Substrat i sòl
Sòls sedimentaris nitrogenats i salats; pH alt.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Salsola vermiculata (siscall)	•		•	
Atriplex halimus (salat blanc)	•		•	
Camphorosma monspeliaca (camforada)			•	
Estrat herbaci				
Sonchus tenerrimus (lletsó fi)				•

Salat blanc. D. Pérez Prieto

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

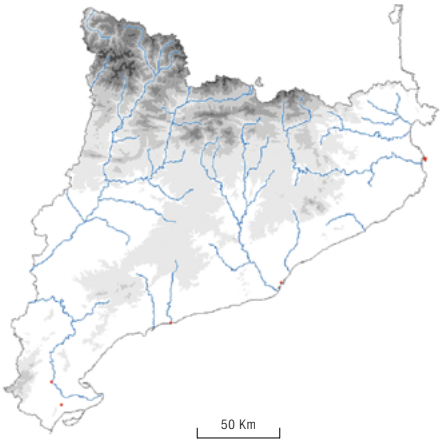

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Soncho-Salsoletum vermiculatae O. Bolòs et R. Mol. 1958

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Els problemes de conservació més importants són els derivats de la freqüentació i de la urbanització i la transformació del litoral. En alguns sectors hi abunden espècies exòtiques invasores.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1430 Matollars halanotròfils (*Pegano-Salsoletea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15e2 Matollars de siscall (*Salsola vermiculata*) i salat blanc (*Atriplex halimus*), halonitròfils, d'ambients molt secs del litoral.

Unitat EUNIS corresponent

F6.8232.ES

[LV]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.8

Comunitats d'ensopegueres (*Limonium* spp.) i espartars halòfils

15.81 Comunitat d'ensopegueres (*Limonium* spp.), de sòls salins, molt secs a l'estiu

Comunitat d'ensopegueres a Aitona (Segrià). J.A. Conesa

Aspecte

Comunitats obertes (30-50 % de recobriment) de mates no suculentes, on abunden les ensopegueres.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim i contrades mediterrànies interiors subàrides.

Ambients que ocupa
Hàbitat situat topogràficament entre els salicornars i les jonqueres arenícoles, al litoral, i entre les comunitats de *Suaeda vera* subsp. *braun-blanquetii* i els espartars, a les terres interiors.

Clima
Mediterrani marítim o continental subàrid.

Substrat i sòl
Sòls de textura arenosa, salins i en general poc humits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Limonium latebracteatum (ensopeguera)		•	•	
Limonium girardianum (ensopeguera)		•	•	
Atriplex portulacoides (salat)		•		
Parapholis filiformis		•		
Zygophyllum album			•	
Artemisia gallica (donzell marí)			•	
Limonium virgatum (ensopeguera)			•	
Limonium ferulaceum (ensopeguera)			•	
Limonium ovalifolium (cebollassa)			•	

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Artemisio-Limonietum virgati (Kühnh.) Br.-Bl. 1931

Zygophyllo-Limonietum (Br.-Bl.) Pign. 1953

Gypsophiletum perfoliatae Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Limonietum tournefortii (= *ovalifolii*) Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Ensopeguera (*Limonium latebracteatum*). J. A. Conesa

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic i sicòric.

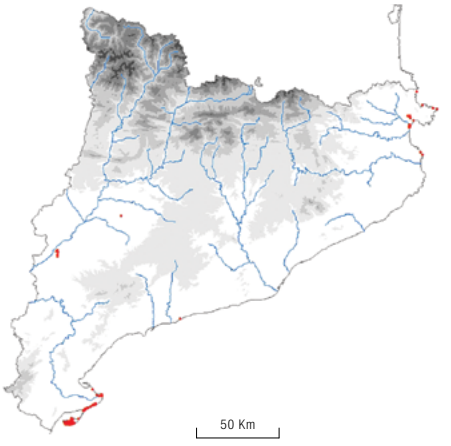

2018

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
És un hàbitat vulnerable a causa de la poca extensió que ocupa a Catalunya i als seus requeriments ecològics. A l'interior el principal problema de conservació és el canvi d'usos del sòl (sobretot la implantació de camps de regadiu i d'infraestructures), mentre que al litoral és la freqüentació (trànsit de vehicles, banyistes...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Cal destacar la presència d'alguns tàxons rars, entre els quals *Zygophyllum album*, que té al delta de l'Ebre l'única localitat europea	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat molt fluctuant.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15a Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, inundats, del litoral.

15b Vegetació (salicornars, prats, jonqueres...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

E6.11 Mediterranean *Limonium* salt steppes.

[JF]

15

Matollars i formacions herbàcies de sòls salins o guixencs

15.9

Brolles i timonedes ibèriques de sòls guixencs

15.921 Brolles amb dominància de trincola (*Gypsophila hispanica*), de sòls guixencs, de les contrades interiors

Brolla amb trincola vora Sort (Pallars Sobirà). A. Salvat

Aspecte

Brolles baixes (de fins a un metre d'alçària) i obertes, amb un estrat arbustiu discontinu i un d'herbaci que tampoc no assoleix recobriments importants. En fan part un nombre reduït d'espècies, adaptades a la presència de guix (sulfat càlcic) al sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors.

Ambients que ocupa
Costers, terrenys oberts.

Clima
Mediterrani continental.

Substrat i sòl
Sòls guixencs de textura fina, més aviat profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu i herbaci				
Gypsophila hispanica (trincola)	•		•	
Ononis tridentata (ruac)		•	•	
Rosmarinus officinalis (romaní)		•		
Herniaria fruticosa			•	
Koeleria vallesiana (herba rodona)		•		
Brachypodium retusum (llistó)		•		
Thymus vulgaris (farigola, timó)		•		
Reseda stricta (gandalla estreta)			•	

Herniaria fruticosa. J.L. Benito

Distribució dins el territori català

Territoris sicòric i ausosegàrric, i Prepirineus meridionals centrals.

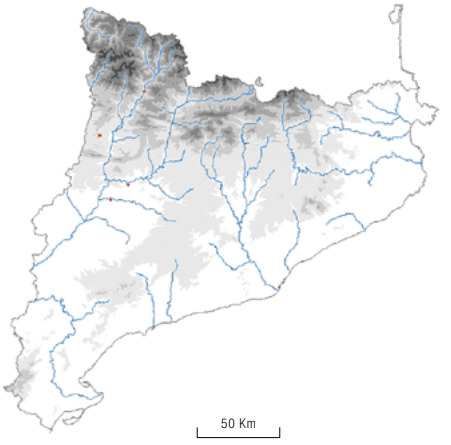

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Ononidetum tridentatae Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
En general no presenta problemes de conservació. Localment pot veure's afectat per l'extracció de guixos, la implantació d'infraestructures, l'erosió del sòl a causa d'incendis, sobrepastura o la freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Acull diverses espècies de distribució ibèrica o iberomagribina inexistents a la resta d'Europa	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1520* Vegetació gipsícola ibèrica (*Gypsophiletalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15f Brolles i timonedes amb ruac (*Ononis tridentata*), trincola (*Gypsophila hispanica*)..., dels sòls guixencs, sobretot a les contrades interiors.

Unitat EUNIS corresponent

F6.721 *Gypsophila hispanica* garrigues.

[JG]

15.922 Timonedes amb *Helianthemum squamatum*, de terraprims i sòls compactes, guixencs, sovint amb crosta de guix superficial

Vora la Sentiu de Sió (Balaguer). J.A. Conesa

Aspecte

Timonedes poc denses, de fins a mig metre d'alçària, molt pobres florísticament. Solen comprendre un estrat arbustiu i un d'herbaci als quals, de vegades, cal sumar-hi una coberta important de líquens terrícoles. Les integren espècies adaptades a la presència de guix (sulfat càlcic) al sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors.

Ambients que ocupa
Carenes, costers i solells secs.

Clima
Mediterrani continental

Substrat i sòl
Sòls guixencs esquelètics i compactes, amb crosta superficial de guix.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu i herbaci				
Helianthemum squamatum	•		•	
Reseda stricta (gandalla estreta)		•	•	
Herniaria fruticosa		•	•	
Ononis tridentata (ruac)		•	•	
Rosmarinus officinalis (romaní)		•		
Gypsophila hispanica (trincola)			•	
Koeleria vallesiana (herba rodona)		•		
Launaea pumila			•	
Líquens				
Psora decipiens		•		
Diploschistes diacapsis		•		
Squamarina lentigera		•		
Squamarina crassa		•		
Fulgensia spp.		•		

Líquens diversos: *Psora decipiens* (tal·lus rosat), *Fulgensia desertorum* (tal·lus groc ataronjat sense lòbuls), *Fulgensia fulgida* (tal·lus groc amb lòbuls), *Squamarina lentigera* (tal·lus verd blanquinós lobulat) i *Diploschistes diacapsis* (tal·lus blanc). X. Font

Helianthemum squamatum. J.L. Benito

Distribució dins el territori català

Territoris sicòric i ausosegàrric.

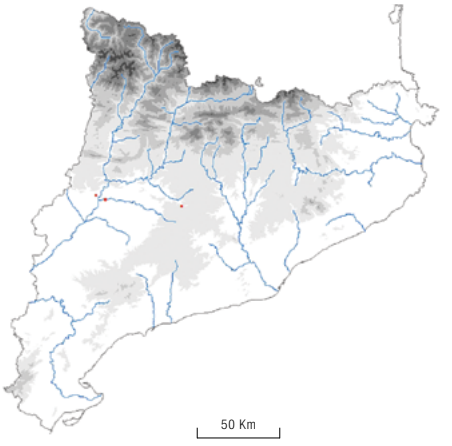

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Herniario fruticosae-Helianthemetum squamati O. Bolòs 1996

Helianthemetum squamati Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
És un hàbitat vulnerable a causa de la poca extensió que ocupa a Catalunya. Sensible al trepig i a la sobrepastura. Localment afectat per la implantació d'infraestructures i l'erosió del sòl a causa d'incendis, sobrepastura o la freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Acull diverses espècies de distribució ibèrica o iberomagribina inexistents a la resta d'Europa	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1520* Vegetació gipsícola ibèrica (*Gypsophiletalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15f Brolles i timonedes amb ruac (*Ononis tridentata*), trincola (*Gypsophila hispanica*)..., dels sòls guixencs, sobretot a les contrades interiors.

Unitat EUNIS corresponent

F6.722 *Helianthemum squamatum* garrigues.

[JG]

15.923 Brolles de ruac (*Ononis tridentata*), de sòls argilosos guixencs

Brolla de ruac a la serra Llarga (la Noguera). J.A. Conesa

Aspecte

Brolles de fins a un metre d'alçària, amb un estrat arbustiu clar i un d'herbaci també poc dens. De vegades pot dur una coberta laxa de pins. En formen part espècies adaptades a la presència de guix al sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors.

Ambients que ocupa
Costers poc inclinats, peu de turons.

Clima
Mediterrani continental.

Substrat i sòl
Sòls guixencs de textura fina, més aviat profunds

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbori				
Pinus halepensis (pi blanc)				•
Estrat arbustiu i herbaci				
Ononis tridentata (ruac)	•		•	
Rosmarinus officinalis (romaní)		•		
Herniaria fruticosa			•	
Gypsophila hispanica (trincola)			•	
Koeleria vallesiana (herba rodona)		•		
Brachypodium retusum (llistó)		•		
Thymus vulgaris (farigola, timó)		•		
Reseda stricta (gandalla estreta)			•	

Ruac. J.L. Benito

Gandalla estreta. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territoris sicòric, ausosegàrric i catalanídic central i meridional, i Prepirineus centrals.

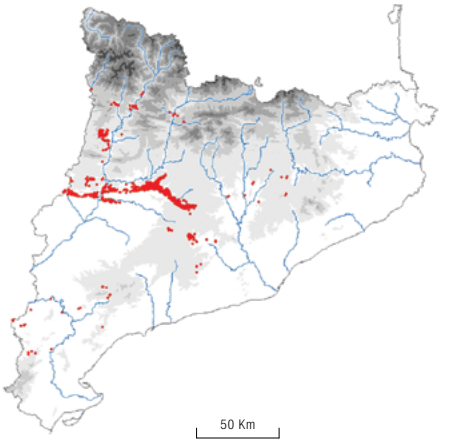

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Ononidetum tridentatae Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Erico-Thymelaeetum tinctoriae (Br.-Bl. et al.) A. et O. Bolòs 1950 subass. *ononidetosum*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
En general no presenta problemes de conservació. Localment pot veure's afectat per l'extracció de guixos, la implantació d'infraestructures, l'erosió del sòl a causa d'incendis, sobrepastura o la freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Acull diverses espècies de distribució ibèrica o iberomagribina inexistents a la resta d'Europa	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1520* Vegetació gipsícola ibèrica (*Gypsophiletalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15f Brolles i timonedes amb ruac (*Ononis tridentata*), trincola (*Gypsophila hispanica*)..., dels sòls guixencs, sobretot a les contrades interiors.

Unitat EUNIS corresponent

F6.723 *Ononis tridentata* garrigues.

[JG]

15.924+ Timonedes de *Lepidium subulatum*, de sòls guixencs pulverulents, de les contrades interiors

Formació de *Lepidium subulatum* a la Segarra. J. Carreras

Aspecte

Timonedes baixes (fins a 30 cm), obertes i molt pobres florísticament.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànie interiors seques..

Ambients que ocupa
Peus de cingle i costers molt inclinats.

Clima
Mediterrani continental sec.

Substrat i sòl
Sòls lleugers amb acumulació superficial de guix en forma de polsim.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu i herbaci				
Lepidium subulatum	•		•	
Gypsophila hispanica (trincola)			•	
Artemisia herba-alba (botja pudent)			•	
Reseda stricta (gandalla estreta)			•	

Lepidium subulatum. J.A. Conesa

Distribució dins el territori català

Existent a la zona de transició entre el territori sicòric i els Prepirineus meridionals centrals.

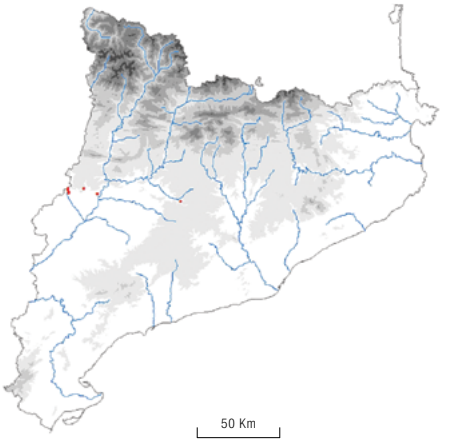

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Lepidietum subulati Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
És un hàbitat vulnerable a causa de la poca extensió que ocupa a Catalunya. Localment afectat per la implantació d'infraestructures i l'erosió del sòl a causa d'incendis, sobrepastura o la freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1520* Vegetació gipsícola ibèrica (*Gypsophiletalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

15f Brolles i timonedes amb ruac (*Ononis tridentata*), trincola (*Gypsophila hispanica*)..., dels sòls guixencs, sobretot a les contrades interiors.

Unitat EUNIS corresponent

F6.724.E

[JG]

16

Platges arenoses i dunes

16.1

Platges arenoses

16.12

Comunitats de teròfits, amb *Cakile maritima* (rave de mar), *Salsola kali* (barrella punxosa), *Euphorbia peplis*, *Atriplex tornabenei*..., nitròfiles, de les platges arenoses

Cascall marí. A. Sànchez-Cuxart

Aspecte

Herbassars poc densos, de fins a un metre d'alçària, de desenvolupament estival. En formen part plantes anuals de cicle vital curt, algunes amb adaptacions especials per a la vida a les sorres i per a l'eficient dispersió de les llavors.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Platges arenoses riques en aportacions orgàniques.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls de textura sorrenca, un xic eutròfics.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Salsola kali (barrella punxosa)		•	•	
Cakile maritima (rave de mar)		•	•	
Xanthium italicum (llapassa borda)		•		
Glaucium flavum (cascall marí)			•	
Atriplex tornabenei (salat rosa)			•	
Atriplex prostrata (herba molla)			•	
Euphorbia peplis (lleteresa)			•	

Rave de mar. A. Ferré

Lleteresa (*Euphorbia peplis*). E. Batriu

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

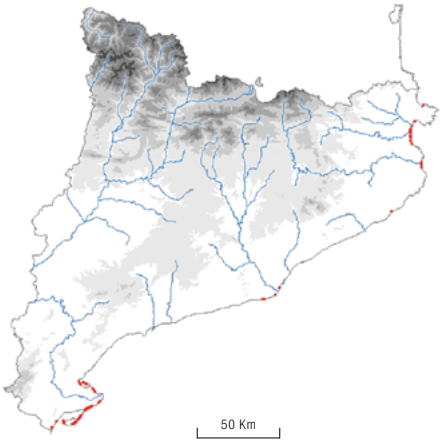

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Hypochoerido-Glaucietum flavi Rivas Goday et Rivas Mart. 1958

Atriplicetum hastato-tornabenei O. Bolòs 1962

Salsolo-Cakiletum aegyptiacae Costa et Mansanet 1981

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, per bé que es fa a platges utilitzades com a zones de lleure (turisme, pesca, esport).

Conservació

S'expansiona a les àrees moderadament freqüentades i ruderalitzades, ja que la vegetació nitròfila pot substituir les comunitats de dunes embrionàries; però a les platges més freqüentades i sotmeses a trepig continuat desapareixen a causa de l'impacte turístic estival i de les neteges mecàniques de la sorra. Algunes espècies exòtiques invasores, com ara *Cenchrus incertus*, hi són cada vegada més abundants.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16a Platges arenoses nues o amb vegetació nitròfila de teròfits.

Unitat EUNIS corresponent

B1.1 Sand beach driftlines.

[JG]

16

Platges arenoses i dunes

16.2

Dunes

16.2112 Dunes embrionàries, amb comunitats obertes d'*Elymus farctus* (jull de platja), *Sporobolus pungens*..., de les platges arenoses

Poblament de jull de platja al delta del Llobregat. J. Vigo

Aspecte

Superfícies arenoses amb vegetació oberta, constituïda principalment per gramínies dotades d'extensos rizomes superficials.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Primera línia de platja, part enllà d'on trenquen les ones i on l'aigua de mar només hi arriba ocasionalment durant els temporals.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sorres litorals mòbils, poc o molt salabroses.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Elymus farctus (jull de platja)	•		•	
Sporobolus pungens			•	
Cyperus capitatus (mansega marina)			•	
Polygonum maritimum (passacamins marí)			•	

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

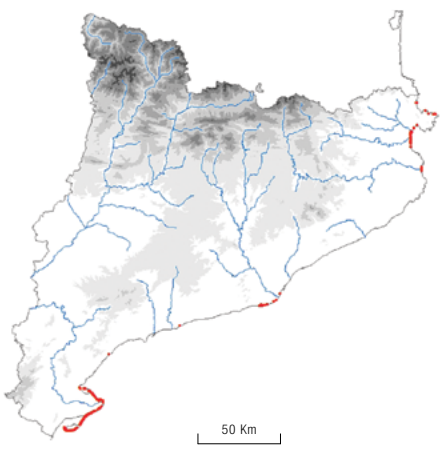

Mansega marina. J.L. Benito

Jull de platja. J. Vigo

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cypero mucronati-Agropyretum juncei Kühnholtz-Lordat et Br.-Bl. 1933

Usos i problemes de conservació

Ús
Utilitzat com a zona de lleure (turisme, pesca, esport...).

Conservació
Els principals problemes de conservació deriven de la freqüentació de banyistes. També sovint és veu afectat pel pas de vehicles i per la construcció de passejos, càmpings o guinguetes. Els treballs de regeneració artificial de la sorra i de neteja amb maquinària el malmeten greument. Un altre impacte és la proliferació d'espècies de flora invasora. A mig termini també es veu amenaçat pel canvi climàtic, que pot comportar un ascens en el nivell del mar.
Pel fet d'estar ubicat a la primera línia de platja, a molts indrets on s'ha protegit la vegetació psammòfila amb tanques aquest hàbitat resta fora de la protecció.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2110 Dunes movents embrionàries.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16b Dunes i zones interdunars amb vegetació natural no nitròfila.

Unitat EUNIS corresponent

B1.312 Western Tethyan embryonic dunes.

[JF]

16.2122 Dunes movents, amb comunitats de borró (*Ammophila arenaria*), de les platges arenoses

Dunes amb borró a la platja de la Marquesa (delta de l'Ebre). R.M. Masalles

Aspecte

Dunes que porten al seu crestall una formació herbàcia alta i densa, dominada pel borró (gramínia proveïda d'un dens sistema radicular cespitós), acompanyat d'altres diverses plantes, entre les quals petites mates prostrades.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Rereplatja, on arriba fàcilment el vent marí carregat de gotetes salines.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sorres litorals, un xic salabroses.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Ammophila arenaria subsp. *arundinacea* (borró)	•		•	
Medicago marina (melgó de platja)	•		•	
Echinophora spinosa			•	
Anthemis maritima			•	
Stachys maritima			•	
Eryngium maritimum (panical marí)			•	
Calystegia soldanella (corretjola de platja)			•	
Euphorbia paralias (lleteresa de platja)			•	

Corretjola de platja. J. Vigo

Panical marí. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

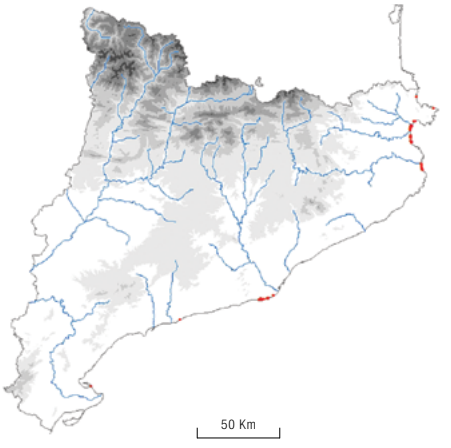

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Ammophiletum arundinaceae Br.-Bl. (1921) 1933

Usos i problemes de conservació

Ús
Utilitzat com a zona de lleure (turisme, esport...).

Conservació
Durant el segle XX va experimentar una important regressió com a conseqüència de la urbanització de la façana litoral. Actualment els principals problemes de conservació deriven de la freqüentació de banyistes, el pas de vehicles i la construcció de passejos, càmpings o guinguetes. Els treballs de regeneració artificial de la sorra i de neteja amb maquinària el malmeten greument. També resulta alterat per la proliferació d'espècies de flora invasora. Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística S'hi fan algunes plantes molt rares, com ara *Anthemis maritima* i *Stachys maritima*	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2120 Dunes movents del cordó litoral, amb borró (*Ammophila arenaria*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16b Dunes i zones interdunars amb vegetació natural no nitròfila.

Unitat EUNIS corresponent

B1.322 Western Tethyan white dunes.

[JF]

16.223

Dunes estabilitzades, amb comunitats de *Crucianella maritima*, *Ononis natrix* subsp. *ramosissima* (gavó marí), *Thymelaea hirsuta* (bufalaga marina)..., de les platges arenoses

Comunitat de rereduna, amb bufalaga marina, a la platja de la Fonollera (Baix Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Comunitats vegetals força denses, integrades principalment per petites mates llenyoses. De vegades, com ara al Baix Empordà, apareixen formes de l'hàbitat dominades per la trompera. En indrets un xic allunyats de la mar, hi poden abundar diferents orquídies, principalment abelleres.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Rereduna: part de darrere de les dunes, força protegida de l'acció directa del vent marí carregat de sal.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sorres litorals fixades; l'acumulació d'humus pot donar lloc a la formació d'un sòl incipient.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arbustos				
Thymelaea hirsuta (bufalaga)			•	
Mates i herbes				
Crucianella maritima		•	•	
Ephedra distachya (trompera)		•		
Teucrium polium subsp. *dunense* (timó de platja)			•	
Ononis natrix subsp. *ramosissima* (gavó marí)			•	
Scabiosa maritima (viudes)			•	
Helichrysum stoechas (sempreviva)			•	
Pancratium maritimum (lliri de mar)			•	
Silene nicaeensis			•	
Euphorbia terracina (lleteresa)				•
Ophrys spp. (abelleres)				•

Lliri de mar. J.L. Benito

Crucianella maritima. X. Font

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

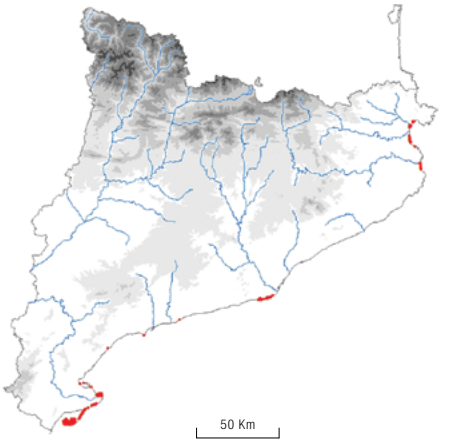

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Crucianelletum maritimae Br.-Bl. (1931) 1933

Usos i problemes de conservació

Ús
Utilitzat com a zona de lleure (turisme, esport...).

Conservació
És un hàbitat que ha experimentat una regressió històrica molt important, en part per la plantació de pi pinyer i durant el segle XX com a conseqüència de la urbanització de la façana litoral. Actualment els principals problemes de conservació deriven de la construcció de passejos, càmpings o guinguetes, el pas de vehicles i la freqüentació de banyistes. Els treballs de neteja amb maquinària el malmeten greument. També resulta alterat per la proliferació d'espècies de flora invasora.
Les mostres més extenses es localitzen dins d'àrees protegides.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2210 Dunes litorals fixades, amb comunitats del *Crucianellion maritimae*.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16b Dunes i zones interdunars amb vegetació natural no nitròfila.

Unitat EUNIS corresponent

B1.43 Mediterraneo-Atlantic fixed grey dunes.

[JF]

16.228 Pradells de teròfits (*Medicago littoralis*, *Vulpia fasciculata*, *Desmazeria marina*...), de les arenes carbonàtiques de rereduna

Melgó (*Medicago littoralis*). X. Font

Aspecte

Pradells densos, constituïts per petites plantes anuals tolerants a l'aerosol marí.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Rereduna, amb una feble influència del vent marí carregat de sal.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sorres litorals un xic carbonàtiques, poc mòbils o gens.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Vulpia fasciculata		•	•	
Medicago littoralis var. *inermis* (melgó)		•	•	
Desmazeria marina			•	
Pseudorlaya pumila (cospí de mar)			•	

Pradell amb *Vulpia fasciculata*. E. Dronnet

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídic central i meridional, i ruscínic.

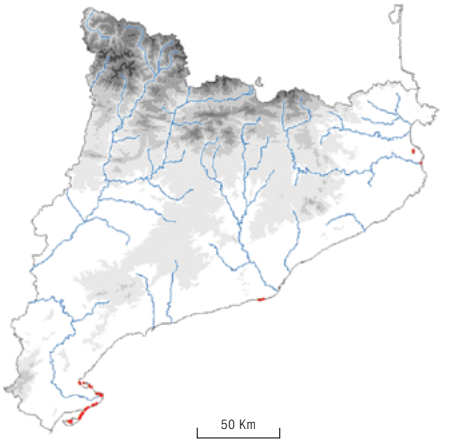

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Desmazerio marinae-Medicaginetum inermis Curcó 1990

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
És molt vulnerable pel fet de recobrir superfícies exigües i per la seva sensibilitat a canvis en el medi, com ara el tancament de l'hàbitat. Actualment els principals problemes de conservació deriven del pas de vehicles i la freqüentació de banyistes, si bé puntualment es veu amenaçat pel creixement urbanístic i per la construcció de serveis prop de la façana litoral. Els treballs de neteja amb maquinària el malmeten greument. També pot resultar alterat per la proliferació d'espècies de flora invasora.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2230 Dunes amb pradells dels *Malcolmietalia*.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16b Dunes i zones interdunars amb vegetació natural no nitròfila.

Unitat EUNIS corresponent

B1.48 Tethyan dune deep sand therophyte communities.

[JF]

16.229 Llistonars (prats de *Brachypodium retusum*) i altres prats secs amb teròfits, colonitzadors d'arenys marítims

Bellardia trixago. X. Font

Gall. X. Font

Aspecte

Pradells rics en plantes anuals i orquídies de floració primaveral, acompanyades de plantes pròpies dels sorrals litorals.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Rereduna, en llocs allunyats de la mar.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sorres litorals fixades.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Bellardia trixago			•	
Scabiosa atropurpurea var. *maritima* (viudes)			•	
Linum strictum (llinet)			•	
Lagurus ovatus (cua de ca)			•	
Asterolinon linum-stellatum (lli estelat)			•	
Catapodium rigidum			•	
Scirpus holoschoenus var. *australis* (jonc boval)				•
Ophrys tenthredinifera (mosques vermelles)				•
Ophrys fusca (abellera)				•
Serapias lingua (gall)				•

Abellera (*Ophrys fusca*). X. Font

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic.

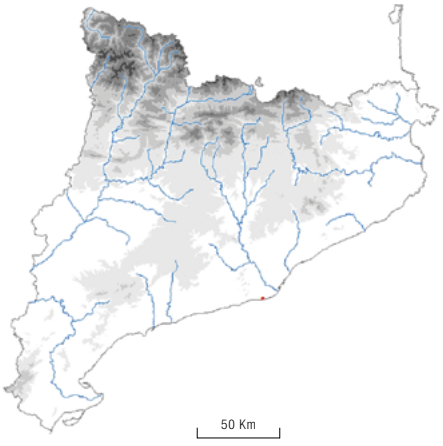

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Bellardio-Holoschoenetum australis O. Bolòs 1962

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
És un hàbitat molt vulnerable pel fet de recobrir superfícies exigües i per la seva sensibilitat a canvis en el medi, especialment pel que fa al tancament de l'hàbitat. Només està citat del delta del Llobregat, un territori que ha experimentat canvis en els usos del sòl molt importants. No es disposa de dades concretes per poder valorar la incidència de cada un dels possibles impactes. No obstant, es té constància que la proliferació de porcs senglars té un impacte significatiu sobre les poblacions d'orquídies.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2240 Dunes amb prats d'anuals dels *Thero-Brachypodietalia*.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16b Dunes i zones interdunars amb vegetació natural no nitròfila.

Unitat EUNIS corresponent

B1.49 Dune Mediterranean xeric grassland.

[JF]

16.271 Cadequers (bosquines o matollars de *Juniperus oxycedrus*) de dunes fixades del litoral

Cadequer sobre dunes a Sardenya. A. Ferré

Aspecte

Matollars o bosquets baixos, de dos a cinc metres d'alçària, dominats pel càdec, sovint amb pins esparsos, i on també es fan plantes psammòfiles de les comunitats veïnes.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, al litoral marítim.

Ambients que ocupa
Dunes fixades properes al litoral i platges arenoses, on constitueix la vegetació que fa de trànsit entre les comunitats psammòfiles i les dels sòls normals.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sòls arenosos més o menys fixats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arbres i arbustos				
Juniperus oxycedrus subsp. *macrocarpa* (càdec)		•	•	
Pinus halepensis (pi blanc)				•
Pistacia lentiscus (llentiscle)				•
Mates i herbes				
Asparagus officinalis (esparreguera)			•	
Daphne gnidium (matapoll)				•
Cistus salviifolius (estepa borrera)				•
Rosmarinus officinalis (romaní)				•
Asparagus acutifolius (esparreguera boscana)				•
Rubia peregrina (rogeta)				•
Teucrium polium subsp. *dunense* (timó de platja)				•

Càdec. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central (Gavà; resultat de restauracions efectuades a la línia litoral).

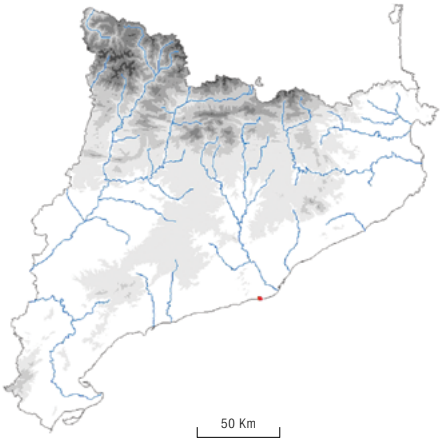

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Asparago-Juniperetum macrocarpae (R. et R. Mol.) O. Bolòs 1962

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment visitat per banyistes.

Conservació
Històricament una part d'aquest hàbitat es va transformar en conreus. Durant el segle XX va experimentar una regressió acusada com a conseqüència de la urbanització i la construcció d'infraestructures a la façana litoral. És possible que actualment estigui extingit en el seu estat natural.
En els darrers anys *Juniperus communis* subsp. *macrocarpa* ha estat plantat en alguns projectes de recuperació de vegetació psammòfila.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2250* Dunes litorals amb cadequers o savinoses.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

B1.631 Dune prickly juniper thickets.

[LV]

16.272 Savinoses (bosquines o matollars de *Juniperus phoenicea* subsp. *turbinata*) de dunes fixades del litoral

Matollar de savines a la punta de la Creueta (Tarragonès). A. Ferré

Aspecte

Matollars o bosquets baixos, de dos a cinc metres d'alçària, dominats per la savina, de vegades amb pins blancs esparsos, que fan la primera línia forestal en platges sorrenques.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, al litoral marítim.

Ambients que ocupa
Dunes fixades del litoral.

Clima
Mediterrani marítim

Substrat i sòl
Sòls arenosos més o menys fixats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arbres i arbustos				
Juniperus phoenicea subsp. *turbinata* (savina)		•	•	
Chamaerops humilis (margalló)			•	
Pinus halepensis (pi blanc)				•
Pistacia lentiscus (llentiscle)				•
Mates i herbes				
Asparagus horridus (esparreguera marina)			•	
Dorycnium pentaphyllum (botja d'escombres)				•
Rubia peregrina (rogeta)				•

Savina. J.L. Benito

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central.

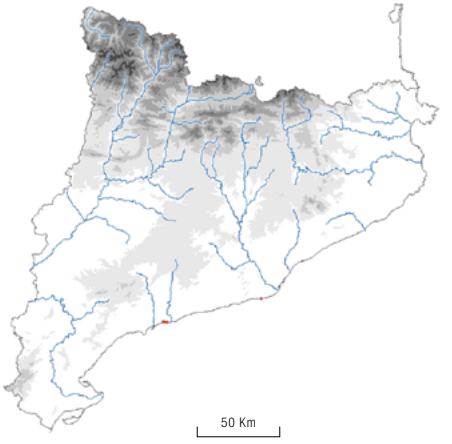

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment visitat per banyistes.

Conservació
Històricament una part d'aquest hàbitat es va transformar en conreus. Durant el segle XX va experimentar una regressió acusada com a conseqüència de la urbanització i la construcció d'infraestructures i càmpings a la façana litoral.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2250* Dunes litorals amb cadequers o savinoses.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

B1.632 Lycian juniper thickets.

[LV]

16.28 Dunes residuals colonitzades per brolles o garrigues, al litoral

Brolla d'estepes i romaní a Torre Ferrana (Baix Empordà). A. Ferré

Aspecte

Poblaments poc densos de plantes xeròfiles, sobretot brucs, llentiscle o garric, d'un a quatre metres d'alçària, que colonitzen antigues dunes litorals.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, al litoral marítim.

Ambients que ocupa
Antigues dunes residuals.

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Sòls arenosos més o menys fixats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbori				
Pinus halepensis (pi blanc)				•
Estrat arbustiu				
Erica arborea (bruc boal)		•	•	
Cistus albidus (estepa blanca)		•	•	
Cistus salviifolius (estepa borrera)		•	•	
Quercus coccifera (garric)		•	•	
Pistacia lentiscus (llentiscle)		•	•	
Estrat herbaci				
Alkanna tinctoria (boleng roig)			•	
Aetheorhiza bulbosa			•	
Helianthemum apenninum (perdiguera)				•
Asphodelus cerasiferus (porrassa)				•

Aetheorhiza bulbosa. J. Gesti

Boleng roig. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic central.

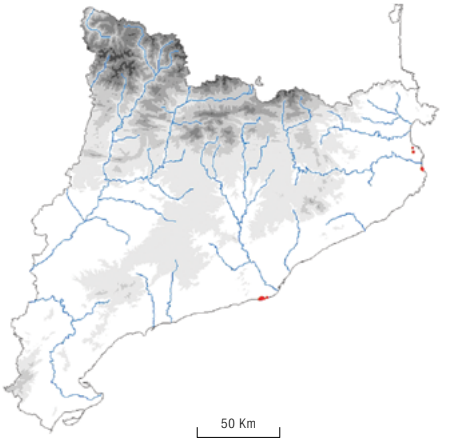

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Diversos.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat o utilitzat com a sorreres per extreure'n material de construcció.

Conservació
És un hàbitat vulnerable a causa de la poca extensió que ocupa a Catalunya. La intensa transformació del litoral marítim n'ha comportat una forta regressió i continua amenaçat per l'explotació d'àrids i la freqüentació. A l'espai ocupat per aquest hàbitat s'hi han instaurat vials d'accés a la platja, aparcaments, passejos o, fins i tot, segones residències.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2260 Dunes colonitzades per brolles o garrigues.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

B1.64 Dune sclerophyllous scrubs and thickets.

[LV]

16.2982⁺+16.2983⁺ Dunes residuals plantades de pins (*Pinus pinea*, *P. pinaster*), al litoral

Dunes residuals amb pi pinyer vora Sobrestany (Baix Empordà). A. Ferré

Aspecte

Pinedes seminaturals que ocupen dunes residuals del litoral marítim. Sota l'estrat arbori de pins, els estrats arbustiu i herbaci poden ser molt diversos, tant en grau de desenvolupament com en composició.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Dunes fixades a conseqüència de la plantació de pins.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Substrats de textura arenosa.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbori				
Pinus pinea (pi pinyer)	•		•	
Pinus pinaster (pinastre)		•	•	
Pinus halepensis (pi blanc)				•
Estrat arbustiu				
Cistus albidus (estepa blanca)		•		
Cistus monspeliensis (estepa negra)		•		
Ononis natrix subsp. *ramosissima* (gavó marí)			•	
Estrat herbaci				
Brachypodium retusum (llistó)		•		
Hyparrhenia hirta (albellatge)		•		
Ophrys tenthredinifera (mosques vermelles)			•	

Mosques vermelles. D. Pérez Prieto

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

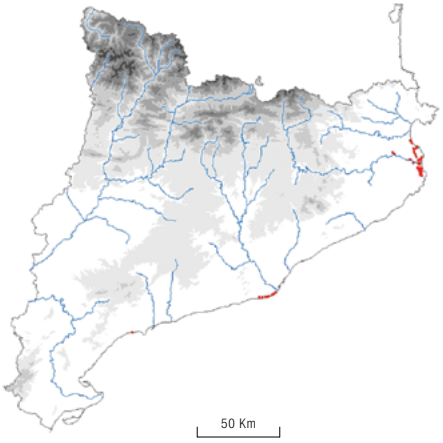

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Crucianelletum maritimae Br.-Bl. (1931) 1937 subass. *ophrydetosum* i altres comunitats vegetals (sovint mal caracteritzades)

Usos i problemes de conservació

Ús
Freqüentat per a usos lúdics, recol·lecció de pinyes.

Conservació
Hàbitat sovint degradat per la freqüentació humana i per la circulació de vehicles, que provoquen la destrucció del sotabosc i l'erosió del sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística De vegades acull una notable diversitat d'orquídies del gènere *Ophrys*, algunes de força rares a Catalunya	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2770* Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16c Dunes residuals plantades de pins (*Pinus pinea*, *P. pinaster*), al litoral.

Unitat EUNIS corresponent

B1.74 Coastal brown dunes covered with natural or almost natural thermophilous pines.

[JG]

16

Platges arenoses i dunes

16.3

Zones interdunars

16.34

Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus* var. *australis*) i herbassars graminoides de cesquera (*Saccharum ravennae*), de depressions humides de les interdunes litorals

Jonquera de jonc boval darrere la platja de la Fonollera (Baix Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Comunitats denses dominades per gramínies altes o per plantes junciformes.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Depressions humides interdunars.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Sorres litorals fixades i inundades temporàniament per aigua no marina.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Scirpus holoschoenus var. *australis* (jonc boval)		•	•	
Saccharum ravennae (cesquera)		•	•	
Schoenus nigricans (jonc negre)		•	•	
Plantago crassifolia (pedrenca marina)		•	•	
Hypochoeris radicata (peluda)				•

Cesquera. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídic i ruscínic.

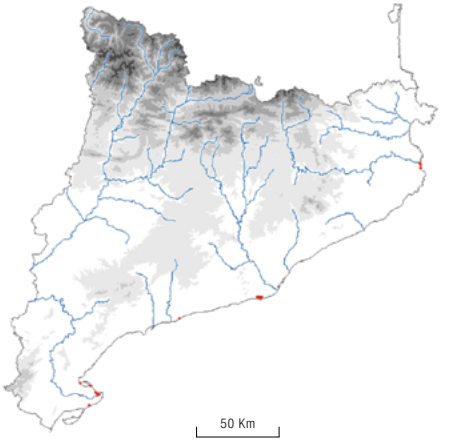

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Eriantho-Holoschoenetum australis O. Bolòs 1962

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
És un hàbitat vulnerable a causa de la poca extensió que ocupa a Catalunya. La intensa transformació del litoral marítim n'ha comportat una forta regressió, especialment dels herbassars de cesquera i en menor mesura de les jonqueres. A l'espai on apareixen aquestes comunitats s'hi han instaurat vials d'accés a la platja, aparcaments, passejos, càmpings, guinguetes o, fins i tot, segones residències. Actualment els principals problemes de conservació deriven de la freqüentació de banyistes, el pas de vehicles, o la proliferació d'espècies de flora invasora.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

2190 Depressions humides interdunars.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

16b Dunes i zones interdunars amb vegetació natural no nitròfila.

Unitat EUNIS corresponent

B1.84 Dune-slack grassland and heaths.

[JF]

17

Platges de còdols

17.2

Codolars litorals amb vegetació nitròfila de teròfits

17.2 Codolars litorals, colonitzats per comunitats de teròfits –rave de mar (*Cakile maritima*), barrella punxosa (*Salsola kali*)...–, nitròfiles

Codolar amb cascall marí a Vallpresona (la Selva). L. Vilar

Aspecte

Platges de còdols, amb poblaments poc densos de plantes anuals adaptades a ambients inestables.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Litoral marítim.

Ambients que ocupa
Codolars amb processos intensos de nitrificació per acumulació de deixalles portades pels temporals o, secundàriament, per influència humana

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Substrat de còdols, amb sòl arenós intersticial.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Glaucium flavum (cascall marí)			•	
Cakile maritima (rave de mar)			•	
Salsola kali (barrella punxosa)			•	

Barrella punxosa. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

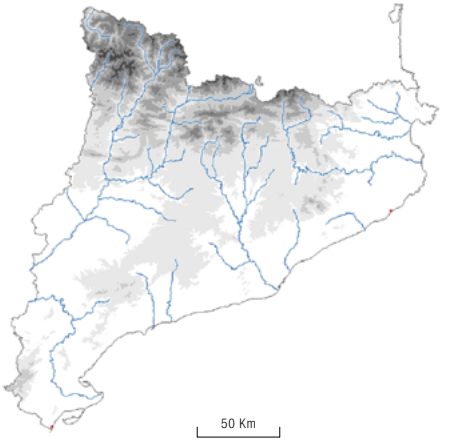

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Hypochoerido-Glaucietum flavi Rivas Goday et Rivas Mart. 1958

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment utilitzat com a zona de lleure.

Conservació
El trepig, el moviment de còdols i l'acumulació de deixalles malmeten la vegetació natural o n'impedeixen la colonització, però, per altra banda, poden afavorir la presència d'aquest hàbitat en codolars sense vegetació. Alguns sectors han estat afectats per activitats lligades a la transformació del litoral (construcció de ports, de passeigs marítims, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**10**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1210 Vegetació anual colonitzadora dels codolars litorals rics en matèria orgànica [Sempre i quan la vegetació no sigui ruderal].

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

17a Platges de còdols, nues o amb vegetació nitròfila de teròfits.

Unitat EUNIS corresponent

B2.13 Gravel beach communities of the Mediterranean region.

[LV]

18

Penya-segats i costes rocoses

18.2

Penya-segats i costes rocoses amb vegetació vascular

18.221+ Penya-segats litorals del cap de Creus, amb *Armeria ruscinonensis* o *Plantago subulata*

Costa nord de la península del Cap de Creus. E. Illa

Aspecte

Pendissos rocosos i penya-segats litorals colonitzats per plantes que resten limitades a les escletxes de roca i als replanets on s'acumula una mica de sòl. El recobriment de la vegetació és força variable, depenent de la microtopografia, però augmenta amb la distància a l'aigua. Les plantes que hi viuen estan adaptades a suportar la força del vent i unes concentracions de sals força elevades, a més de les condicions pròpies dels ambients rocosos (migradesa del sòl, forta oscil·lació tèrmica...). Es tracta d'espècies de port pulvinular (camèfits en coixinet), de fulles i tiges més o menys carnoses, sovint amb glàndules excretores de sal. Les espècies dominants varien en funció de la salinitat, de la freqüència dels esquitxos marins i del relleu. Així, al primer cinyell litoral, s'hi fan les mates de l'armèria marina i del fonoll marí. Una mica més lluny de l'aigua hi domina *Polycarpon polycarpoides*. Als replanets s'hi troben sobretot ensopegueres i una varietat prostrada de la sempreviva. A les esquerdes més profundes, on s'acumula l'aigua salada dels esquitxos, abunda la salsona i el salat. Més lluny de l'aigua, sobre el penya-segat o en indrets on la costa és baixa i de relleu tabular, s'hi fan poblaments de pedrenca i bufalaga marina, sotmesos a la influència del mar només quan el vent bufa fort, fent la transició cap als hàbitats continentals.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: zona litoral.

Ambients que ocupa
Cinyell litoral rocós, força batut pel vent (principalment per la tramuntana) i que rep els esquitxos de les onades i de les gotes d'aigua marina transportades per aquell.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Esquistos. Sòl esquelètic i sec, provinent de la descomposició de la roca, sovint amb una elevada concentració de sals

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Armeria ruscinonensis (armèria marina)		•	•	
Inula crithmoides (salsona)		•	•	
Plantago subulata (pedrenca)		•	•	
Thymelaea hirsuta (bufalaga marina)		•	•	
Crithmum maritimum (fonoll marí)			•	
Daucus gingidium (pastanaga marina)			•	
Frankenia laevis subsp. *intermedia*			•	
Herniaria fruticosa			•	
Limonium virgatum (ensopeguera)			•	
Limonium tremolsii (ensopeguera)			•	
Atriplex portulacoides (salat)			•	
Polycarpon polycarpoides			•	
Seseli farrenyii			•	
Helichrysum stoechas (sempreviva)				•

Comunitat d'*Armeria ruscinonensis* (armèria marina) i *Polycarpon polycarpoides* al cap de Creus. A. Ferré i J. Vigo

Pedrenca. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Territori ruscínic (cap de Creus).

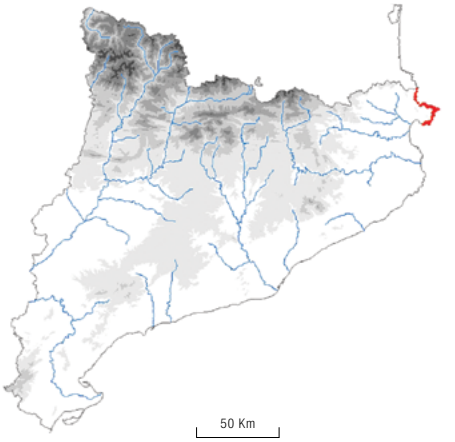

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Armerietum ruscinonensis Br.-Bl. 1,5,5952

Thymelaeo-Plantaginetum subulatae Rioux, Roux et Pign. 1955

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment utilitzat com a zona de lleure o pasturat.

Conservació

Els problemes de conservació més importants són els derivats de l'excessiva freqüentació, la pastura i la urbanització, especialment per als hàbitats més allunyats de l'aigua. També la presència de certes espècies exòtiques (especialment del gènere *Carpobrotus*) degraden i malmeten l'hàbitat.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística Acull alguns endemismes (*Artemisia ruscinonensis*, *Seseli farrenyi*). *Herniaria fruticosa* troba en aquest hàbitat una localitat extrema de la seva àrea de distribució	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**19**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1240 Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium* spp.) endèmiques.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

18a Penya-segats i costes rocoses del cap de Creus, amb *Armeria ruscinonensis* o *Plantago subulata*.

Unitat EUNIS corresponent

B3.33121.ES

[AF]

18.222+ Penya-segats litorals de la costa septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (*Daucus gingidium*)

Costa de la Selva, entre Blanes i Lloret de Mar. A. Ferré

Aspecte

Costes rocoses i abruptes, amb vegetació esparsa, limitada als petits relleixos i a les escletxes de les roques. Les espècies que hi viuen són rupícoles i halòfiles alhora. Es tracta de petits camèfits, de fulles i tiges més o menys carnoses, sovint amb glàndules excretores de sal. També s'hi fan algunes plantes de distribució no exclusiva d'aquests ambients (*Reichardia picroides*, *Sonchus tenerrimus*, *Helichrysum stoechas*...), que aquí prenen formes particulars a causa de la salinitat.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: zona litoral.

Ambients que ocupa
Penya-segats litorals i costes rocoses, allà on arriben els esquitxos de l'aigua salada.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Substrats diversos, però majoritàriament granits i esquistos. Sòl esquelètic i sec, provinent de la descomposició de la roca, sovint amb una elevada concentració de sals.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Crithmum maritimum (fonoll marí)		•	•	
Inula crithmoides (salsona)		•	•	
Artemisia gallica (donzell marí)			•	
Astragalus tragacantha (coixí de monja)			•	
Daucus gingidium (pastanaga marina)			•	
Limonium minutum (ensopeguera)			•	
Limonium virgatum (ensopeguera)			•	
Plantago crassifolia (plantatge marí)			•	
Sonchus tenerrimus var. *pectinatus* (lletsó fi)				•

Pastanaga marina. R.M. Masalles

Ensopeguera (*Limonium minutum*). Unitat de Botànica, UB

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic septentrional.

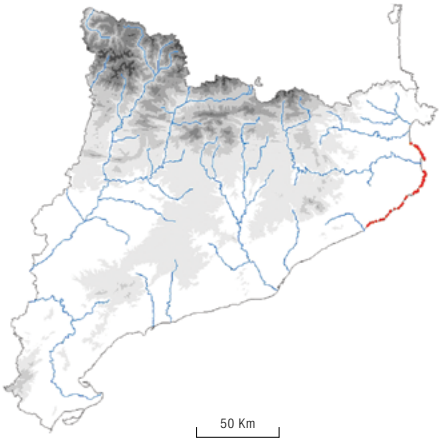

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Dauco-Crithmetum maritimi O. Bolòs et Vigo 1984

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment utilitzat com a zona de lleure.

Conservació
Els problemes de conservació més importants són els derivats de l'excessiva freqüentació i de la urbanització i transformació del litoral, especialment per als hàbitats més allunyats de l'aigua. En alguns sectors hi abunden espècies exòtiques invasores.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística *Astragalus tragacantha*, que té el seu òptim a l'hàbitat 33.15 però que també es pot trobar aquí, és una espècie rara, amb poques localitats catalanes	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1240 Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium* spp.) endèmiques.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

18b Penya-segats i costes rocoses de la zona septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (*Daucus gingidium*).

Unitat EUNIS corresponent

B3.33122.ES

[AF]

18.223+ Penya-segats litorals de la costa central i meridional

Punta de la Móra (Tarragonès). X. Font

Aspecte

Penya-segats i costes rocoses, amb vegetació esparsa, limitada a les escletxes i als replanets. El recobriment i la diversitat florística augmenten com més a prop de l'aigua es trobi l'hàbitat i com més alta sigui la velocitat del vent que impulsa els esquitxos. Sovint el poblament vegetal és pobre, format per combinacions de dues o tres espècies, petits camèfits de fulles i tiges més o menys carnoses, de vegades amb glàndules excretores de sal. El fonoll marí hi és gairebé sempre present, i als replanets amb sòl salat hi dominen les ensopegueres i el plantatge marí.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Crithmum maritimum (fonoll marí)		•	•	
Limonium gibertii (ensopeguera)		•	•	
Limonium virgatum (ensopeguera)		•	•	
Frankenia laevis subsp. *intermedia*			•	
Plantago crassifolia (plantatge marí)			•	
Reichardia picroides (cosconilla)			•	

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades marítimes seques.

Ambients que ocupa
Litoral rocós, fins allà on arriben els esquitxos de l'aigua.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Majoritàriament calcàries, que és el substrat dominant en l'àrea de distribució de l'hàbitat. Sòl esquelètic i sec, sovint amb una elevada concentració de sals

Fonoll marí. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central i meridional.

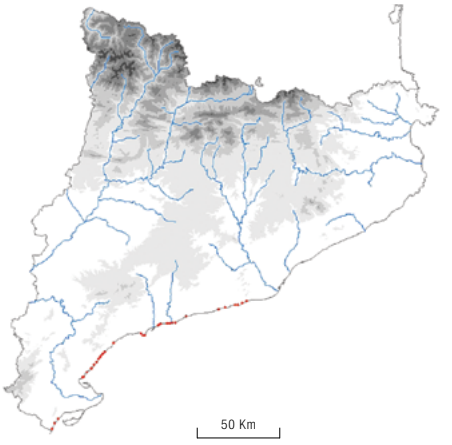

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Reichardio-Crithmetum maritimi O. Bolòs 1962

Crithmo-Limonietum gibertii O. Bolòs 1967

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment utilitzat com a zona de lleure.

Conservació
Els problemes de conservació més importants són els derivats de l'excessiva freqüentació i de la urbanització i transformació del litoral, especialment per als hàbitats més allunyats de l'aigua. En alguns sectors hi abunden espècies exòtiques invasores.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística *Limonium gibertii* és un endemisme de la costa tarragonina i de les Balears	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1240 Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium* spp.) endèmiques.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

18c Penya-segats i costes rocoses de les zones central i meridional.

Unitat EUNIS corresponent

B3.33123.ES

[AF]

19

Illots i farallons

19.1+ Illots i farallons

S'Encalladora (Alt Empordà). E. Illa

Aspecte

Petites illes i afloraments rocosos dins del mar, sigui sense vegetació, sigui amb plantes esparses, sigui colonitzats per comunitats vegetals diverses, sobretot les típiques dels penya-segats litorals. De vegades, amb colònies nombroses d'ocells marins, i llavors hi poden tenir importància les plantes nitròfiles.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Prop del litoral marítim o mar enfora.

Ambients que ocupa
Diversos.

Clima
Mediterrani marítim.

Substrat i sòl
Substrat rocós, sovint amb sòl molt prim o sense sòl.

Flora principal

Molt diversa; com a exemples, podem esmentar:	dom.	ab.	sign.	sec.
Crithmum maritimum (fonoll marí)			•	
Daucus gingidium (pastanaga marina)			•	
Limonium virgatum (ensopeguera de roca)			•	
Limonium minutum subsp. *revolutum* (ensopeguera menuda)			•	
Lavatera arborea (malva d'arbre)			•	
Pinus halepensis (pi blanc)				•

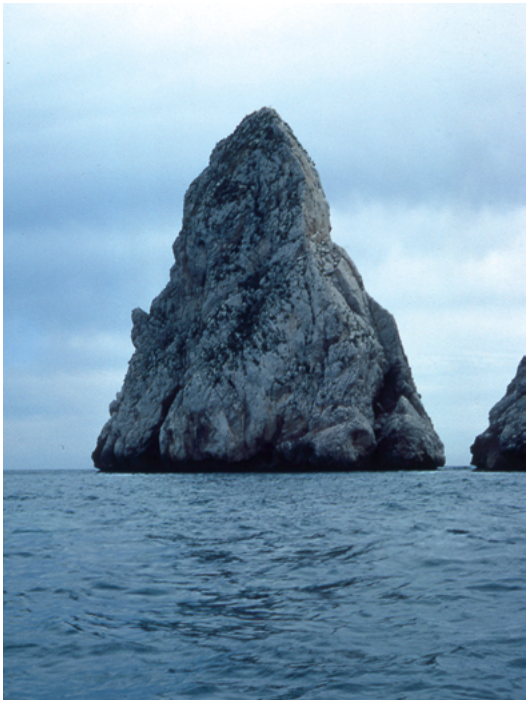

El Carall Bernat (illes Medes). E. Ballesteros

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic.

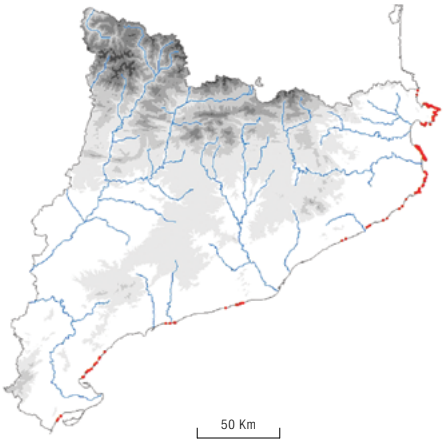

2018

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Crithmo-Staticetea Br.-Bl. 1952

Medicagini citrinae-Lavaterion O. Bolòs et Vigo 1984 i altres (sovint mal caracteritzats

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que els més propers a la línia de la costa poden patir sobrefreqüentació de banyistes, i en alguns hi abunden espècies exòtiques invasores.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

19a Illots i farallons. ☐

Unitat EUNIS corresponent

B3.12 Rock stacks and islets above high tide level in splash zone.

[LV]

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum IIa
Ambients terrestres salins i litorals

L'adaptació al nostre territori del catàleg dels biòtops de la Unió Europea (*CORINE biotopes manual*) va portar a dreçar una llista dels hàbitats existents a Catalunya. El present Manual vol servir per a interpretar-los teòricament i per a poder-los identificar fàcilment en la pràctica. Els volums descriptius, com aquest, comprenen una sèrie de fitxes, corresponents cadascuna a un hàbitat, ordenades i distribuïdes en apartats coincidents amb els subgrups de primer i segon nivell. Cada fitxa presenta, de manera molt sintètica, les característiques més rellevants de l'hàbitat (aspecte, ecologia general, component biòtic, paràmetres d'interès de conservació...) i porta algunes figures il·lustratives i, en la majoria de casos, un petit mapa de distribució.

En aquesta nova edició s'han revisat i actualitzat els continguts de la versió anterior (nous mapes, nous paràmetres indicadors de l'interès de conservació, incorporació de la correspondència amb la nova classificació europea EUNIS...) i s'hi han afegit uns pocs hàbitats observats o descrits aquests últims anys.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat

ISBN 978-84-393-9854-7